

รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ครั้งที่ ๘
วันพุธที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๐
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๓๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกฯ ที่มาประชุมทั้งหมด ๒๒๓ คน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : บัดนี้สมาชิกฯ มาครบองค์ประชุมแล้ว
ผมขอเปิดประชุมครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

๑. รับทราบรายงานกิจการ งบดุล บัญชีกำไรและขาดทุนของบรรษัทตลาด
รองสินค้าที่อยู่อาศัย สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๘ ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้รับ
ทราบรายงานกิจการดังกล่าวให้เสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติเพื่อทราบ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ
(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ :

๒. รับทราบ **สถิติการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๕**

ทางสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ซึ่งปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้จัดทำสรุปเวลาการประชุมและสถิติการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติในปี ๒๕๔๕ ตั้งแต่วันที่ ๒๐ ตุลาคม ถึง ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๕ ซึ่งมีการประชุมทั้งสิ้น ๑๖ ครั้ง งดการประชุม ๔ ครั้ง ใช้เวลาในการประชุมทั้งสิ้น ๗๘ ชั่วโมง ๒๕ นาที รายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่ส่งให้ท่านสมาชิกฯ แล้วนะครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : จิงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ
(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการ
ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๖ ถึงครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๕ รวม ๕ ครั้ง ซึ่งได้วางไว้
ให้ท่านสมาชิกฯ ได้ตรวจสอบแล้วตามข้อบังคับฯ ตั้งแต่วันศุกร์ที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐
มีท่านสมาชิกฯ ท่านใดจะขอแก้ไขเพิ่มเติมไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขอแก้ไข)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถ้าไม่มีก็ถือว่าที่ประชุมรับรองรายงาน
การประชุมทั้ง ๕ ครั้งดังกล่าวนะครับ

ต่อไปเป็นเรื่องด่วน เรื่องด่วนที่ ๑ เลือกกรรมการตุลาการศาลปกครอง
ผู้ทรงคุณวุฒิ แทนตำแหน่งที่ว่าง

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ตามที่สภานิติบัญญัติแห่งชาติในคราวประชุม ครั้งที่ ๑๒/๒๕๔๕ เมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๔๕ ได้ลงมติตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาเสนอรายชื่อบุคคลที่เห็นสมควรเป็นกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิ แทนตำแหน่งที่ว่าง และมีมติเห็นชอบให้คดีใช้ข้อบังคับฯ ข้อ ๕๗ เป็นการชั่วคราวเฉพาะกรณี โดยให้คณะกรรมการเพื่อพิจารณาเสนอรายชื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติและความประพฤติไปด้วย

บัดนี้คณะกรรมการได้พิจารณาเสร็จแล้วนะครับ ได้เสนอรายชื่อบุคคลที่เห็นสมควรเป็นกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน ๖ คน และได้ดำเนินการตรวจสอบประวัติและความประพฤติของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อเรียบร้อยแล้ว ปรากฏตามเอกสารรายงานของคณะกรรมการ ส่วนที่ ๑ ที่ได้จัดส่งไปให้สมาชิกฯ ทราบแล้ว สำหรับรายงานคณะกรรมการ ส่วนที่ ๒ ซึ่งเป็นรายงานฉบับนั้นจะให้เจ้าหน้าที่แจกให้แก่ท่านสมาชิกฯ ในที่ประชุมต่อไป ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคณะกรรมการ

นายชนะศักดิ์ ยูวบูรณ์ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน

ท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กระผม นายชนะศักดิ์ ยูวบูรณ์ ในฐานะประธานคณะกรรมการเพื่อพิจารณาเสนอรายชื่อและตรวจสอบประวัติและความประพฤติของบุคคลที่เห็นสมควรเป็นกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิ แทนตำแหน่งที่ว่าง ขอกราบเรียนต่อที่ประชุมว่า ตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๒/๒๕๔๕ เมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๔๕ ได้มีมติตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาเสนอรายชื่อและตรวจสอบประวัติและความประพฤติของบุคคลที่เห็นสมควรเป็นกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิ แทนตำแหน่งที่ว่าง โดยที่ประชุมได้มีมติให้คดีใช้ข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๔๕ ข้อ ๕๗ เป็นการชั่วคราวเฉพาะกรณี แล้วมอบหมายให้คณะกรรมการคณะนี้ทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติและความประพฤติของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อด้วยนั้น บัดนี้คณะกรรมการได้พิจารณาเสนอรายชื่อพร้อมทั้งตรวจสอบประวัติและความประพฤติของบุคคลที่เห็นสมควรเป็นกรรมการ

ตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณ แทนตำแหน่งที่ว่าง เสร็จเรียบร้อยแล้ว โดยคณะกรรมการ
ได้จัดทำเอกสารประกอบการพิจารณานำเสนอต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติเพื่อให้
จัดส่งไปยังสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้พิจารณาเป็นการล่วงหน้าแล้ว สำหรับรายงาน
การพิจารณาของคณะกรรมการได้จัดทำเป็นรายงานลับตามข้อบังคับการประชุม
ข้อ ๑๐๑ วรรคสอง และขอให้ท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติกรุณาให้เจ้าหน้าที่แจก
ให้ท่านสมาชิกฯ เพื่อประกอบการพิจารณาในระหว่างมีการประชุมลับในเรื่องดังกล่าวด้วย
อนึ่ง ก่อนที่จะนำเสนอรายงานของคณะกรรมการดังกล่าวต่อที่ประชุม
คณะกรรมการ ขอให้มีการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นการลับตามที่กำหนดไว้
ในข้อบังคับการประชุม ข้อ ๑๐๓ วรรคสอง จึงกราบเรียนมาเพื่อทราบในเบื้องต้นเพียงเท่านี้
สำหรับรายงานกระบวนการพิจารณาจะได้ให้ว่าที่ร้อยเอก จิตร ศิริธรรานนท์ ซึ่งเป็น
เลขานุการและโฆษกคณะกรรมการชี้แจงต่อไป

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ เฉพาะในส่วนที่ ๑ ครับ
 ว่าที่ร้อยเอก จิตร ศิริธรานนท์ (กรรมธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน
 สภานิติบัญญัติแห่งชาติและสมาชิกฯ ทุกท่าน กระผม ว่าที่ร้อยเอก จิตร ศิริธรานนท์
 ในฐานะเลขาธิการและโฆษกคณะกรรมธิการ ขอรายงานกระบวนการดำเนินการของ
 คณะกรรมการให้ที่ประชุมทราบดังนี้

๑. มูลเหตุของการเสนอรายชื่อ เนื่องจากนายวิชัย ชรรฆอบ กรรมการ
 ตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิที่วุฒิสภาได้มีมติเลือกได้ลาออกจากตำแหน่งเมื่อ
 วันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๔๕ ทำให้ตำแหน่งกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิว่างลง
 จึงจำเป็นต้องดำเนินการเลือกกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิ แทนตำแหน่ง
 ที่ว่างตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง
 พุทธศักราช ๒๕๔๒ และมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวบัญญัติว่า การเลือก
 กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๒๗๕ วรรคหนึ่ง (๓) ของรัฐธรรมนูญ
 แห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งได้รับเลือกจากวุฒิสภาให้วุฒิสภาดั้งคณะกรรมการขึ้น
 คณะหนึ่งเพื่อพิจารณาเสนอรายชื่อบุคคลที่เห็นสมควร จำนวน ๖ คน ต่อวุฒิสภาเพื่อ
 พิจารณาต่อไป ซึ่งสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้มีมติตั้งคณะกรรมการชุดนี้ขึ้นทำหน้าที่
 ดังกล่าว พร้อมทั้งมอบหมายให้ทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติและความประพฤติของผู้ได้รับ
 การเสนอชื่อด้วย โดยคณะกรรมการได้มีมติเลือก

๑. นายชนะศักดิ์ ยูวบูรณ์	เป็นประธานคณะกรรมการ
๒. พลเอก อู๊ด เบื้องบน	เป็นรองประธานคณะกรรมการ
๓. ว่าที่ร้อยเอก จิตร ศิริธรานนท์	เป็นเลขานุการและโฆษก คณะกรรมการ

๒. คณะกรรมการได้กำหนดวิธีการในการเสนอรายชื่อบุคคลที่เห็นสมควร
 เป็นกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิ แทนตำแหน่งที่ว่าง โดยวิธีการเปิดรับสมัคร
 บุคคลผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๒) ประกอบมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติ
 จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พุทธศักราช ๒๕๔๒ และได้เผยแพร่
 ประชาสัมพันธ์ไปยังส่วนราชการ สถาบันอุดมศึกษา สื่อมวลชนแขนงต่าง ๆ และเผยแพร่

ทางเว็บไซต์ (Web site) ของวุฒิสภา ตลอดจนขอความร่วมมือไปยังสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติเพื่อขอให้ช่วยแนะนำบุคคลผู้มีคุณสมบัติ โดยรับสมัครตั้งแต่วันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๐ ในวันและเวลาราชการ ทั้งนี้ โดยผู้สมัครสามารถมาสมัครด้วยตนเองหรือส่งใบสมัครทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ แต่เมื่อถึงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๐ ปรากฏว่ามีผู้สมัคร จำนวน ๕ คน ซึ่งเป็นจำนวนที่ไม่เพียงพอต่อการพิจารณาเสนอรายชื่อของคณะกรรมการ ประธานคณะกรรมการจึงให้ขยายเวลาการเปิดรับสมัครออกไปอีก ๑๐ วันทำการ ตั้งแต่วันที่ ๑๑ – ๒๔ มกราคม ๒๕๕๐ ในวันและเวลาราชการ โดยใช้หลักเกณฑ์และวิธีการรับสมัครเดิม และหลังปิดรับสมัครปรากฏว่ามีผู้สมัคร จำนวน ๗ คน

๓. คณะกรรมการได้พิจารณาคณะคุณสมบัติเบื้องต้นของผู้สมัครทั้ง ๗ คน จากใบสมัครแล้วเห็นว่า ในเบื้องต้นผู้สมัครทั้ง ๗ คนมีคุณสมบัติตามที่กฎหมายกำหนด และมีมติให้เชิญผู้สมัครมาแสดงวิสัยทัศน์แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและตอบข้อซักถามบางประการกับคณะกรรมการในวันจันทร์ที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ กำหนดเวลาคนละไม่เกิน ๑๐ นาที และหากผู้สมัครคนใดไม่สามารถเข้าร่วมการแสดงวิสัยทัศน์ได้จะถือว่าผู้สมัครคนนั้นสละสิทธิในการแสดงวิสัยทัศน์ แต่ไม่เป็นการตัดสิทธิที่จะได้รับการพิจารณาเสนอรายชื่อจากคณะกรรมการ

๔. คณะกรรมการได้ตรวจสอบคุณสมบัติ ประวัติ ความประพฤติและพฤติการณ์ด้านต่าง ๆ ของผู้สมัคร ไปยังหน่วยงานต่าง ๆ ตามอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานนั้น และได้มีหนังสือขอความร่วมมือไปยังส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง สื่อมวลชนแขนงต่าง ๆ ทั้งทางด้านวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และเผยแพร่ทางเว็บไซต์ของวุฒิสภาเพื่อประชาสัมพันธ์เรื่องการตรวจสอบประวัติและความประพฤติของผู้สมัคร ไปยังประชาชนทั่วไปให้ได้รับทราบและส่งข้อมูลและข้อเท็จจริงหรือข้อคิดเห็นเกี่ยวกับผู้สมัครมายังคณะกรรมการเพื่อประกอบการพิจารณา โดยได้เปิดรับฟังความคิดเห็นทางตู้ ปณ. ๔๕ ปณฝ. รัฐสภา กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๕ และเปิดรับแจ้งข้อมูลผ่านทางเว็บไซต์ของวุฒิสภา

ตลอดจนได้มีหนังสือขอความร่วมมือไปยังสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในการแจ้ง
ข้อมูลข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นอันจะเป็นประโยชน์มายังคณะกรรมการด้วย-----

จากผลการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้สมัคร ปรากฏว่าผู้สมัครทั้ง ๗ คนเป็นผู้มีคุณสมบัติตามที่กฎหมายกำหนด

๕. ก่อนการแสดงวิสัยทัศน์ คณะกรรมาธิการได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการออกเสียงลงคะแนนเลือกบุคคลที่เห็นสมควรเป็นกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิ แทนตำแหน่งที่ว่าง ให้เหลือจำนวน ๖ คน ดังนี้

๑. ลงคะแนนด้วยวิธีการลงคะแนนลับ

๒. การให้คะแนนผู้สมัครเข้ารับการพิจารณาเสนอรายชื่อแต่ละคน

จะพิจารณาจาก

๒.๑ เนื้อหาสาระของวิสัยทัศน์ ๔ คะแนน

๒.๒ บุคลิกภาพและท่วงทีวาจา ๒ คะแนน

๒.๓ การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับคณะกรรมาธิการ ๒ คะแนน

๒.๔ การมาแสดงวิสัยทัศน์ ๒ คะแนน

รวมคะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน

๑. ผู้ได้รับคะแนนสูงสุดเรียงตามลำดับจำนวน ๖ คนแรกเป็นผู้ได้รับเลือกภายหลังการแสดงวิสัยทัศน์เสร็จสิ้นแล้ว คณะกรรมาธิการได้ดำเนินการลงมติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ โดยได้ให้เจ้าหน้าที่เป็นผู้ตรวจนับคะแนน ทั้งนี้ มีกรรมาธิการลงคะแนน จำนวน ๘ คน ซึ่งปรากฏว่าบุคคลที่ได้รับเลือกจากคณะกรรมาธิการเป็นกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิ แทนตำแหน่งที่ว่าง คือ

ลำดับที่ ๑ มีผู้ได้รับคะแนนเท่ากัน ๒ คน คือ คุณหญิงสมศรี กันธมาลา อดีตกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิ และนายวรสิทธิ์ โรจนพานิช อดีตผู้ว่าราชการจังหวัดกาฬสินธุ์ ได้ ๖๖.๕ คะแนน

๒. พลเอก ธนพล บุญโยชัยวัฒน์ ได้ ๖๔ คะแนน อดีตกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิ

๓. พลอากาศโท ศักดิ์ดา หาญยุทธ อดีตผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษกองทัพอากาศ ได้ ๖๐.๕ คะแนน

LIRT

๔. นายสุนทร รุ่งเรือง อธิบดีอัยการคุ้มครองสิทธิและบูรณาการด้านกฎหมาย
ได้ ๕๖.๕ คะแนน

๕. พลโท เดชพันธ์ ดวงรัตน์ ได้ ๔๗.๕ คะแนน พลโท เดชพันธ์ ดวงรัตน์
อดีตผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษกองบัญชาการทหารสูงสุด

ดังนั้นคณะกรรมการจึงมีมติเสนอรายชื่อบุคคลทั้ง ๖ คนดังกล่าว ซึ่งได้ทำ
การตรวจสอบประวัติและความประพฤติแล้วต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เพื่อ
ดำเนินการเลือกให้เหลือ จำนวน ๑ คน ซึ่งมีรายละเอียดตามที่ปรากฏในรายงานของ
คณะกรรมการ จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านผู้ใดจะซักถามอะไรกรรมการ
ในส่วนนี้ไหมครับ ถ้าไม่มีก็ถือว่าที่ประชุมรับทราบนะครับ

(เจ้าหน้าที่ได้นำเอกสารลับแจกให้แก่สมาชิกฯ ในที่ประชุมโดยทั่วกัน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ต่อไปจะได้ประชุมในส่วนที่ ๒
ซึ่งคณะกรรมการร้องขอให้มีการประชุมลับนะครับ ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า
จะเห็นชอบด้วยกับคำร้องขอของคณะกรรมการที่ขอให้มีการประชุมลับหรือไม่ครับ
ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วยให้กดปุ่ม เห็นด้วย นะครับ ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วยให้กดปุ่ม
ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนได้ครับ รวมคะแนนได้

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๒๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๓ คะแนน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผู้เห็นด้วย ๑๒๕ ไม่เห็นด้วย ๓
เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติให้ดำเนินการประชุมลับ ต่อไปนี้เป็นการประชุมลับ ขอเชิญท่านที่
ไม่เกี่ยวข้องออกจากห้องประชุมครับ แล้วจึงงดการถ่ายทอดวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์
รวมทั้งการถ่ายทอดที่ออกไปจากห้องประชุมนี้

(ผู้ที่อยู่ในที่ประชุมและผู้เข้าฟังการประชุม ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับการประชุมได้
ออกไปจากห้องประชุม)

(หมายเหตุตอนที่ ๔ - ๗ เป็นรายงานการประชุมลับ)

LIRT

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ต่อไปนี้เป็นการประชุมเปิดเผยนะครับ
ขอเชิญท่านสมาชิกฯ ผู้มีรายนามดังต่อไปนี้เป็นกรรมการตรวจนับคะแนนครับ

๑. นายกกฤษฎ หิรัญกิจ
๒. คุณหญิงกษมา วรวรรณ ณ อยุธยา
๓. นายคำคุณ สิทธิสมาน
๔. นางประภา เหนระกุล ศรีนวลนัค
๕. นายตวง อันทะไชย
๖. นายสมชาย แสวงการ

คุณกกฤษฎไม่อยู่ ขอเชิญคุณกระจำงเป็นกรรมการแทน ขอบคุณ
คณะกรรมการครับ มีท่านผู้ใดยังไม่ได้ลงคะแนนมีไหมครับ ถ้าลงคะแนนครบแล้ว
ก็ปิดการลงคะแนนครับ

ท่านสมาชิกฯ ครับ เพื่อให้ไม่เสียเวลาในระหว่างที่รอการนับคะแนนนะครับ
จะขออนุญาตพิจารณาเรื่องด่วนที่ ๒ ไปพลางก่อนมีท่านผู้ใดจะขัดข้องไหมครับ
(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีก็ถือว่าที่ประชุมอนุญาตนะครับ
ขอเชิญคณะกรรมการร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดบริษัท
บริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๔๑ พ.ศ. ....

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่
(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถ้าคณะกรรมการพร้อมแล้ว
เชิญแถลงครับ

หม่อมราชวงศ์ปรีดิยาธร เทวกุล (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติและท่านสมาชิกสภาผู้ทรงเกียรติ กระผม
หม่อมราชวงศ์ปรีดิยาธร เทวกุล ในฐานะประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดการบริหารสินทรัพย์
พ.ศ. ๒๕๔๑ พ.ศ. .... ขอเสนอรายงานของคณะกรรมการวิสามัญต่อที่ประชุม
สภานิติบัญญัติแห่งชาติดังนี้ ตามที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๓/๒๕๔๕
วันพุธที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๔๕ ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
พระราชกำหนดการบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๔๑ พ.ศ. .... ไว้พิจารณาและตั้ง
กรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณานั้น บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณา
ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเสร็จแล้วปรากฏผลดังนี้ ร่างพระราชบัญญัตินี้มีจำนวน
๑๓ มาตรา ปรากฏไม่ว่ามีสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติท่านใดเสนอคำแปรญัตติ
แต่ประการใด กรรมการได้แก้ไขเฉพาะถ้อยความเพื่อให้ชัดเจนขึ้นในบางแห่งเท่านั้น
และท้ายที่สุดกรรมการมีข้อสังเกตก็ได้ตั้งว่า ในส่วนที่เสนอเป็นหลักการประกอบ
ร่างพระราชบัญญัตินี้กรรมการเห็นสมควรแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำให้ถูกต้องคือ
๑. ปรับข้อความจากคำว่า ตลอดจนหลักประกันของสิทธิที่ทรัพย์สินนั้น เป็น ตลอดจน
หลักประกันของสินทรัพย์นั้น นะครับ อีกประการหนึ่งคือ ปรับข้อความที่ตกลงไป
ซึ่งเดิมเขียนว่า กำหนดให้ธนาคารแห่งประเทศไทยมีอำนาจสั่งให้บริษัทสินทรัพย์กระทำการ
และงดเว้นกระทำการได้ เปลี่ยนเป็น กำหนดให้ธนาคารแห่งประเทศไทยมีอำนาจสั่งการให้
บริษัทบริหารสินทรัพย์ ซึ่งตกไปนะครับ กระทำการและงดเว้นกระทำการได้ จึงกราบเรียน
มาเพื่อ โปรดพิจารณาครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญท่านเลขาธิการดำเนินการ

LIRT

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ์ (ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “ร่างพระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดการบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๔๑ พ.ศ. ....
ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ และมาตรา ๒
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓ มีการแก้ไข”

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณวัลลภ

นายวัลลภ ตังคณานูรักษ์ : ท่านประธานฯ ครับ ผม วัลลภ ตังคณานูรักษ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ขออนุญาตถามนะครับ เพราะผมเข้าใจว่าการไปเพิ่มเติม คำว่า ของสถาบันการเงินเข้าไปใน (๑) นี้ะครับ ผมอยากทราบเหตุผลว่าเติมไปเพื่อความ ชัดเจนว่าเป็นเรื่องเดียวกันใช่หรือไม่ ที่ถามเช่นนี้เพราะผมไปดูหลักการของกฎหมายฉบับนี้ นะครับ ท่านประธานฯ ช่วยดูหลักการ หลักการเขียนว่า แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า การบริหารสินทรัพย์ให้มีความหมายรวมถึงการรับซื้อ รับ โอน และรับจ้างบริหารสินทรัพย์ ค้อยคุณภาพและสินทรัพย์ของสถาบันการเงิน ในหลักการก็คือว่าทั้งกรณีสินทรัพย์ ค้อยคุณภาพและทรัพย์สินทั้งหลายทั้งปวงนี้ของสถาบันการเงินอยู่แล้ว ตามหลักการเขียนไว้ เช่นนั้น ทีนี้พอครั้ง ไปเติมท่านไปเติมใน (๑) ก็คือความหมายเดียวกันใช่หรือไม่ เพราะสมมุติถ้าท่านไม่เติมจะอ่านว่าการรับซื้อ หรือรับ โอนสินทรัพย์ค้อยคุณภาพ หรือสินทรัพย์ของสถาบันการเงิน ทั้ง ๒ อันนี้คือของสถาบันการเงินทั้งคู่ การที่ท่านไปเติม เติมเพื่อความชัดเจนใช่หรือไม่ เพราะความจริงคือเนื้อหาสาระเดียวกัน ที่ผมถามเช่นนี้ เพราะว่าผมเกรงว่าเกิดท่านคิดว่าคนละเรื่องกันนี้จะไปกระทบกับมาตราอื่นหรือไม่ เรื่องการเข้าไปตรวจในที่ต่าง ๆ ซึ่งอาจจะเป็นที่ของสถาบันการเงินก็ได้ ผมว่าท่านไปเติมเข้า จะกระทบหรือไม่ ผมถามเป็นความรู้ ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ

หม่อมราชวงศ์ปรีดิยาธร เทวกุล (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน ท่านประธานฯ ที่เคารพ ใช่ครับ เป็นการเติมเพื่อให้ชัดเจนขึ้น มิฉะนั้นอาจจะตีความอย่างอื่น ได้ครับ แล้วสอดคล้องกันหมดแล้วครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กรุณาช่วยให้ดี ๆ นะครับ เพราะว่า ของเดิมมันสินทรัพย์ค้อยคุณภาพกับสินทรัพย์ต้องเป็นของสถาบันการเงินที่ถูกระงับ การดำเนินการกิจการ เลิก หรือถูกเพิกถอนใบอนุญาต พอไปเติมคำว่า ของสถาบันการเงิน ข้างหน้า ก็จะแปลว่าการรับซื้อ หรือรับ โอนสินทรัพย์ค้อยคุณภาพนี้จะรับซื้อจาก สถาบันการเงินได้ทุกกรณีไม่ว่าเขาจะถูกเพิกถอนหรือไม่ ตั้งใจอย่างนั้นหรือเปล่า

หม่อมราชวงศ์ปรีดิยาธร เทวกุล (ประธานคณะกรรมการ) : ตั้งใจ อย่างนั้นครับ ถึงเติมขึ้นครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีก็เชิญต่อไปครับ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ (ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “มาตรา ๔
มีการแก้ไข มาตรา ๕ ถึงมาตรา ๖ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๘ มีการแก้ไข มาตรา ๙
ถึงมาตรา ๑๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๓ มีการแก้ไข”

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันจบการพิจารณาในวาระที่ ๒
นะครับ มีท่านผู้ใดจะขอแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำอะไรไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขอแก้ไข)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถ้าไม่มีก็จะขอมติที่ประชุมในวาระที่ ๓
ว่าจะเห็นชอบด้วยการอนุมัติให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายหรือไม่ครับ ท่านผู้ใดเห็นควร
อนุมัติกรณาคบคุม เห็นด้วย นะครับ ท่านผู้ใดไม่อนุมัติคบคุม ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนน
ได้ครับ เรียบร้อยนะครับ รวมคะแนนได้ครับ

(เห็นด้วย ๑๔๓ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑ คะแนน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีผู้เห็นชอบ ๑๔๓ คะแนน ไม่เห็นด้วย
๑ คะแนน เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นชอบให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้นะครับ สำหรับ
ข้อสังเกตของคณะกรรมการ โดยปกติหลักการนั้นเป็นเรื่องที่ผู้เสนอกฎหมายเสนอต่อ
สภาว่ามีหลักการว่าอย่างไร เมื่อเสนอแล้วก็ก็เป็นอันจบไป เพราะฉะนั้นจะไปแก้ของเขา
ก็ไม่ได้เพราะว่าเขาไม่มีทางจะย้อน เพราะฉะนั้นขอความกรุณาทางกรรมการ
ถอนข้อสังเกตนี้ออกไปดีกว่า

หม่อมราชวงศ์ปรีดิยาธร เทวกุล (ประธานคณะกรรมการ) : ถอนครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ก็เป็นอันจบการพิจารณาเรื่องด่วนที่ ๒
แล้วครับขอบคุณคณะกรรมการ

ท่านสมาชิกฯ ครับ ผลการลงคะแนนเลือกกรรมการตุลาการศาลปกครอง
ผู้ทรงคุณวุฒิ แทนตำแหน่งที่ว่าง มีดังต่อไปนี้

๑. คุณหญิงสมศรี กันธมาลา ได้ ๔๒ คะแนน

๒. นายวรสิทธิ์ โรจนพานิช ได้ ๓๒ คะแนน

๓. พลเอก ธนพล บุญโขทัยวัฒน์ ได้ ๒๒ คะแนน

๔. พลอากาศโท ศักดา หาญยุทธ ได้ ๑๔ คะแนน

๕. นายสุนทร รุ่งเรือง ได้ ๘ คะแนน

๖. พลโท เฉชพันธ์ ดวงรัตน์ ได้ ๕๔ คะแนน

พลโท เฉชพันธ์ ดวงรัตน์ ได้คะแนนสูงสุดนะครับ ก็เป็นอันว่าที่ประชุม
 มีมติเลือก พลโท เฉชพันธ์ ดวงรัตน์ เป็นกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิต่อไป
 ต่อไปเป็นเรื่องด่วนที่ ๓ พิจารณาทบทวนร่างพระราชบัญญัติว่าด้วย
 สภากาชาด (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (การจัดสร้างเหรียญกาชาดสตูดิ) ตามข้อบังคับการประชุม
 สภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๑๒๖

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : โดยที่ผมได้รับแจ้งจากประธานคณะกรรมการวิสามัญซึ่งพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ว่ามีถ้อยคำซึ่งอยู่ในมาตรา ๒๕/๓ ซึ่งที่ประชุมได้เคยเติมคำว่า กลม นะครับ ที่ว่าเหรียญกาชาดสรรเสริญ มีลักษณะเป็นเหรียญทองแดงกลม แบบ รูปกาชาด มีวงกลมเส้นผ่าศูนย์กลาง ๓๐ มิลลิเมตร ทับอยู่ ซึ่งตอนนั้นได้ถามแล้วว่าเป็นกลมแบนจริงหรือเปล่า ทางผู้แทนกาชาดก็ยืนยันว่ากลมแบน แต่ว่าเมื่อไปตรวจสอบดูกับตัวเหรียญที่ผลิตขึ้นจริงแล้วจึงพบว่าลักษณะของเหรียญเป็นเหรียญทองแดงแบนรูปกาชาดแล้วจึงมีวงกลมทับอยู่บนรูปกาชาดนั้น เพราะฉะนั้นที่เติมคำว่า กลม ลงไปจึงทำให้ผิดลักษณะไป จึงขอเสนอต่อที่ประชุมเพื่อทบทวนตามข้อบังคับการประชุมฯ ข้อ ๑๒๖ มีท่านผู้ใดขัดข้องไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถ้าไม่มีก็ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบให้พิจารณาทบทวนร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว จึงขอเสนอที่ประชุมพิจารณาแก้ไข โดยตัดคำว่า “กลม” ในมาตรา ๒๕/๓ ออก และเห็นควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายต่อไป มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่

(ไม่มีสมาชิกฯ ยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถ้าไม่มีก็ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบให้มีการแก้ไขและประกาศใช้เป็นกฎหมายต่อไป

ต่อไประเบียบวาระที่ ๓ กระทู้ถาม

กระทู้ถามสด ไม่มี

กระทู้ถามทั่วไป ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่ค้างพิจารณา ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องที่เสนอใหม่

๖.๑ ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. .... ของคุณดวง

อันตะไชย กับคณะ เป็นผู้เสนอ

LIART

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณดวงครับ

นายดวง อันทะไชย : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม ดวง

อันทะไชย สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ก่อนอื่นผมต้องขอประธานอนุญาต
ชี้แจงเกี่ยวกับคำถามที่พอเห็นชื่อผมเป็นผู้เสนอกฎหมายฉบับนี้แล้ว ท่านสมาชิกฯ หลาย
ท่านก็ถามว่าทำไมผมมาเกี่ยวข้องอะไรกับกฎหมายฉบับนี้ทั้งที่ผมเป็นครู ครูมาเกี่ยวข้อง
กับอะไร ผมกราบเรียนท่านประธานฯ ผ่านไปยังท่านสมาชิกฯ ที่ได้ถามมาว่าอย่างนี้นะครับ
ผมเป็นครูบ้านนอกก็จริงครับ พอผมจบมหาวิทยาลัยออกไปทำงานในชนบทตลอด
ระยะเวลา ๒๐ ปี ผมก็ผูกพันคลุกคลีอยู่กับชาวบ้าน ทำงานอยู่กับชาวบ้าน ทำงานวิจัย สอน
หนังสือทั้งในระดับขั้นพื้นฐานและอุดมศึกษา ทำศูนย์วิจัยข้อมูลท้องถิ่นเพื่อการพัฒนาของ
อีสานและทำงานประชาสังคมมาตลอด ประเด็นหนึ่งที่ผมได้ทำมาตลอดและทำอย่าง
ต่อเนื่องอย่างยาวนานก็คือการสร้างกลไกและภูมิคุ้มกันทางสังคมในชนบท รวมทั้งคน
ในเมืองด้วย โดยเฉพาะประเด็นในพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติที่ผมเป็นคนหนึ่งและ
เป็นส่วนสำคัญในการผลักดันกฎหมายฉบับนี้ขึ้นมาเป็นร่างพระราชบัญญัติอย่างที่ท่าน
ประธานฯ ได้ทราบไปแล้ว ซึ่งผมเห็นว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่คุ้มครองปกป้อง
ผลประโยชน์ของประชาชนและสาธารณะและเป็นแบบอย่างได้

ประการต่อมาท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ร่างพระราชบัญญัติควบคุม
เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ฉบับนี้เป็นประเด็นสำคัญที่เป็นส่วนหนึ่งของสิ่งที่ผมได้ดำเนิน
ขับเคลื่อนในเรื่องของการปฏิรูประบบสุขภาพของประเทศไทยมาตลอด ผมเห็นว่าเป็นกลไก
สำคัญในการสร้างภูมิคุ้มกันให้แก่สังคมไทย ซึ่งมีเหตุผลและความจำเป็นที่ผมจะได้
กราบเรียนต่อท่านประธานฯ ผ่านไปยังท่านสมาชิกฯ ในลำดับต่อไป

ประการที่ ๒ ท่านประธานฯ ครับ มีบางคนทั้งบุคคลภายนอกที่ได้ทราบข่าว
ว่าผมเสนอกฎหมายฉบับนี้และท่านสมาชิกฯ บางท่านได้พยายามมาถามผมและขอร้องให้
ผมถอนกฎหมายฉบับนี้ออกไป รอให้รัฐบาลเป็นผู้เสนอก่อน โดยอ้างเหตุผลว่า
กระทบกระเทือนต่อผู้ประกอบการ-----

ผมกราบเรียนผ่านท่านประธานฯ ว่า ผมได้บอกคนเหล่านั้นไปว่า ณ เวลานี้ ผมเป็นสมาชิก สภานิติบัญญัติแห่งชาติในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และของประเทศไทย หากมีสิ่งใด ที่ผมจะสนองคุณต่อแผ่นดินแห่งนี้ ผมพร้อมที่จะกระทำทุกเมื่อ และผมพร้อมที่จะทำ ในหน้าที่ของสมาชิกสภาิติบัญญัติแห่งชาติ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) ฉบับนี้ พร้อมกับสมาชิกฯ และคณะที่ได้เสนออย่างภาคภูมิใจ

ประการสำคัญผมได้กราบเรียนต่อผู้เกี่ยวข้องไปว่า วันนี้ความสูญเสีย ที่เกิดขึ้นกับประเทศไทยนั้น ไม่อาจที่จะรอกอยให้ใครต่อไปอีกแล้ว ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผมจะพาท่านประธานฯ ย้อนกลับไปดูประวัติศาสตร์เรื่องสุราที่ผมได้ศึกษา แล้วได้ทำงานวิจัย ทำการรณรงค์กับชาวบ้านมาตลอดระยะเวลาเกือบ ๒๐ ปี ว่าแท้จริง กฎหมายไทยกับกฎหมายสุราที่เกิดขึ้นนี้มีหรือไม่ ถ้าย้อนไปดูปีพุทธศักราช ๒๔๓๐ ที่พอจะมีเค้าโครงว่า มีกฎหมายที่พูดถึงเรื่องสุราอยู่ฉบับหนึ่ง แต่เป็นการพูดถึงสุราในแง่ของการ เก็บภาษี ท่านประธานฯ ครับ ในปีต่อมาคือปีพุทธศักราช ๒๔๕๓ ได้ออกเป็น พระราชบัญญัติสุรา ซึ่งเกี่ยวข้องกับการเก็บภาษีและควบคุมการผลิตและจำหน่าย ประเด็นนี้สำคัญครับ ท่านประธานฯ ครับ ผมอยากจะฝากไปยังท่านสมาชิกฯ ว่าโปรด จำกฎหมายฉบับนี้ให้ดี ๆ เพราะเป็นกฎหมายที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองสุขภาพ และแก้ปัญหาของสังคม และใช้กันมาต่อเนื่องอย่างยาวนาน จนถึงเวลานี้ ๕๗ ปี ท่าน ประธานฯ ครับ ปี ๒๕๑๕ รัฐบาลในสมัย จอมพล ถนอม กิตติขจร ได้ให้ความสำคัญเรื่องนี้ ได้ออกประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๑๕ ฉบับที่ ๔๖ ประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับนี้ เป็นเรื่องกำหนดให้มีการขายสุราเป็นระยะเวลา กำหนดช่วงการขาย แล้วต่อมา ในปีเดียวกันก็ออกประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับ ๒๕๔ ห้ามจำหน่ายสุราให้กับเด็ก ผลจากการ ที่ออกประกาศคณะปฏิวัติ ๒๕๔ ฉบับนี้ ออกมาในปี ๒๕๔๖ ได้ออกพระราชบัญญัติ คุ้มครองเด็ก ซึ่งห้ามการขายสุราให้แก่เด็กมาจนถึงปัจจุบัน ในกฎหมายที่ผมได้กราบเรียน ต่อท่านประธานฯ ว่า ผมได้ลองย้อนกลับไปดูว่า มีกฎหมายฉบับใดบ้างที่พูดถึงผลที่เกิดขึ้น จากการบริโภคสุรา ที่ผมขอใช้คำว่า “สุรา” ที่เกิดขึ้นกับสังคม แต่ปรากฏว่าท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผมได้ค้นเข้าไป ผมพบว่า มีกฎหมายอยู่ ๓ ฉบับ ตั้งแต่ตั้งเป็นประเทศไทยมา

ที่เกี่ยวข้องกับสุรา แต่ไม่ได้พูดถึงการกำกับ บำบัด รักษา ฟื้นฟู คุ้มครองสังคม และสุขภาพ
ของประชาชนเลย เช่น พระราชบัญญัติสถานบริการ ปี ๒๕๔๖ พระราชบัญญัติจราจรทาง
บก ปี ๒๕๒๒ และพระราชบัญญัติขนส่งทางบก ปี ๒๕๓๕ นี่คือนิยามที่เกี่ยวข้องกับ
สุราในประเทศไทย ท่านประธานฯ ครับ ถ้านับย้อนจากกฎหมายที่ผมได้กราบเรียนต่อ
ท่านประธานฯ จนมาถึง เวลานี้ กลับมาสู่สังคมไทย ณ เวลาที่เรากำลังเป็นสมาชิกสภา
นิติบัญญัติแห่งนี้ ผมพบอย่างนี้ท่านประธานฯ ครับ ในฐานะที่เป็นนักวิจัยท้องถิ่น
ได้กลับไปดูข้อมูลล่าสุดขององค์การอนามัยโลก ผมเอาตัวเลขปี ๒๕๔๗ พบว่าองค์การ
อนามัยโลกบอกว่า ถ้าเทียบเคียงปี ๒๕๐๔ กับปี ๒๕๔๗ พบว่าคนไทยดื่มเพิ่มขึ้นเป็น
๓๓ เท่า จัดว่าเป็นประเทศที่ดื่มเป็นลำดับที่ ๔๐ ของโลก ตัวเลขที่ผมนำมาเรียน
ท่านประธานฯ เพื่อจะให้เห็นว่า กำลังเกิดอะไรขึ้นกับปรากฏการณ์ของประเทศไทย

ประการที่ ๒ สิ่งที่เราน่าตกใจท่านประธานฯ ครับ ประเทศไทยเรา
เป็นประเทศที่ดื่มเหล้ากลั่นเป็นอันดับที่ ๕ ของโลก และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี
ตามงานวิจัย

ประการต่อมา ตัวเลขของสำนักงานสถิติแห่งชาติในปี ๒๕๔๕
ท่านประธานฯ ครับ เป็นตัวเลขที่ผมไปค้นพบแล้วเห็น ผมก็ตกใจ ว่าในฐานะ
คนที่ทำการณรงค์เรื่องนี้ ผมพบว่าร้อยละ ๓๒.๗ ของประชากรอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป
หรือประมาณ ๑๖.๒ ล้านคน ปกติเป็นคนดื่มประจำ -----

ยิ่งตกใจไปใหญ่ว่าแยกเป็นรายภาค ภาคเหนือคิมมากที่สุด ลำดับที่ ๒ คือบ้านผม ภาคอีสาน
แนวโน้มถ้ำในงานวิจัยและข้อมูลของสำนักงานสถิติแห่งชาติที่เป็นตัวเลขในเชิงวิชาการได้
พบว่าอายุ ๒๕ - ๕๕ ปีคิมมากที่สุด รองลงมาได้แก่อายุ ๑๕ - ๒๐ ปี ถามว่าถ้าเป็นอายุเฉลี่ย
ของคนไทยคิมสุราโดยเฉลี่ยคืออายุ ๒๐ ปี ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ถ้าเป็นค่าใช้จ่าย
ต่อหัวของประชาชนคนไทยในการที่จะต้องเสียค่าใช้จ่ายสำหรับเครื่องคิม ตัวเลขของ
สำนักงานสถิติแห่งชาติปี ๒๕๔๗ ได้ระบุเอาไว้ว่าประมาณ ๒๐๖ บาทต่อเดือนต่อครัวเรือน
หรือประมาณร้อยละ ๑.๗ ของค่าใช้จ่ายครัวเรือน สิ่งที่น่าตกใจอย่างยิ่งก็คือว่ามีแนวโน้ม
ค่าใช้จ่ายแอลกอฮอล์เพิ่มขึ้นมากกว่าค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ต่อครัวเรือน ผลกระทบทางสังคม
ท่านประธานฯ ที่เคารพ นี่คือนผลกระทบที่เกิดขึ้นในวิถีชีวิต ในทางสังคมมีตัวเลขงานวิจัย
ยืนยันว่าสุราทำให้เกิดโรคอย่างน้อย ๖๐ ชนิด อย่างเช่น โรคที่เรารู้จักกันทั่วไป โรคมะเร็ง
โรคความดันโลหิตสูง แต่สิ่งหนึ่งที่เป็นปัญหาของประเทศไทยมาตลอด แล้วดูเหมือนว่า
คนไทยก็ยังเห็นสิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องปกติคืออุบัติเหตุและบาดเจ็บ ท่านประธานฯ ครับ
ถ้าเราย้อนกลับไปดูสถิติแอลกอฮอล์กับอุบัติเหตุจากการเฝ้าสำรวจการบาดเจ็บรุนแรงจาก
อุบัติเหตุขนส่งในช่วงวันหยุดปีใหม่ปี ๒๕๔๗ ของสำนักกระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค
จะพบว่าร้อยละ ๗๒ ของผู้ได้รับบาดเจ็บรุนแรงเกิดจากพาหนะทุกประเภท เพราะคิม
เครื่องคิมแอลกอฮอล์ก่อนเกิดเหตุ ผู้ที่บาดเจ็บรุนแรงที่ผมได้กราบเรียนต่อท่านประธานฯ
ตัวเลขได้บอกว่าอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี

ประการที่ ๒ ปรากฏการณ์ที่เราเห็นในหน้าหนังสือพิมพ์ตลอดเวลา ได้แก่
อาชญากรรม เด็กยกพวกตีกัน ปล้น จี้ ข่มขืน มีตัวเลขทางการวิจัยได้อธิบายว่าเชื่อมโยงกับ
การคิมสุราก่อนก่อเหตุทั้งนั้น ผมไปดูที่วัดพระพุทธรูปท่าพุ พระเดชพระคุณ ท่านพระ
อาจารย์ได้กรุณาทำสถิติเอาไว้ ตัวเลขน่าสนใจมาก ท่านได้สำรวจตัวเลขคนที่ไปอยู่วัดกับ
พระเดชพระคุณได้พบว่าคนที่ติดเชื่อเชื้อเอชไอวี (HIV) เป็นโรคเอดส์ (AIDS) ร้อยละ ๗๐
เพราะการคิมสุรา

ประการต่อมาความวิปริตของสังคม ความรุนแรงในครอบครัว
ความแตกแยกครอบครัว หนี้สินรุงรัง เหล่านี้ล้วนมีปัจจัยเชื่อมโยงมาจากการคิมสุราทั้งนั้น
ที่ผมได้กราบเรียนท่านประธานฯ ว่าอุบัติเหตุในช่วงเทศกาลนั้น ตัวเลขได้สะท้อนให้เห็น

วัฒนธรรมการดื่มของประเทศไทยว่า วันที่คนไทยเสียชีวิตสูงสุด ผมใช้คำว่า “เหมือนต้องคำสาป” คือเรานัดหมายกันต้องเอาชีวิตมาสังเวยทุกปีเลยโดยไม่มีเงื่อนไขใด ๆ ทั้งสิ้น คือวันที่ ๓๑ และวันที่ ๑ ของทุกปี และวันที่ ๑๓ คือวันสงกรานต์ของทุกปี ผมเอาตัวเลขปี ๒๕๔๖ มาลองเฉลี่ยในเชิงวิชาการพบว่าคนไทยจะเสียชีวิตทุก ๑๐ นาที ๑ ราย นอกจากผลกระทบเกิดขึ้นกับสังคม สิ่งที่เป็นตัวเลขที่ตรงกันข้ามเลย ตรงกันข้ามในฝ่ายผู้ผลิตซึ่งประสบความสำเร็จสูงสุด สถานการณ์ด้านผู้ผลิต ท่านประธานฯ ครับ มียอดรวมการผลิตและนำเข้ามีแนวโน้มสูงขึ้นมาตลอดระยะเวลาเฉลี่ยร้อยละ ๗ ต่อปี พบว่าในปี ๒๕๔๘ โดยเฉลี่ยแล้วคนไทยที่เขานำเข้าแอลกอฮอล์เฉลี่ยประมาณ ๓๕ ลิตรต่อคนต่อปี ผมก็ย้อนกลับไปดูวิธีการแก้ปัญหาของสังคมไทยที่ผ่านมานับเงื่อนไขว่ามีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสุราอยู่ ๑ ฉบับ คือปี ๒๕๕๓ ผมพบอย่างนี้ท่านประธานฯ ครับ ประการแรกที่ผ่านมานั้นสังคมไทยใช้วิธีณรงค์โดยเครือข่ายต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นเครือข่ายองค์กรงดเหล้า โครงการวันเสาร์เข้าวัด องค์กรเอกชนภาคีสุภาพซึ่งทำมาหลายสิบปี ผมก็เป็นคนหนึ่งในฐานะเป็นครูบ้านนอกที่เข้าไปร่วมโครงการเหล่านี้ ประการที่ ๒ มีการสุ่มตรวจวัดระดับแอลกอฮอล์ในผู้ขับขี่ซึ่งก็มีโทษเล็กน้อย ถ้าหากเทียบกับความเสียหายที่เกิดขึ้น ประการต่อมา มีการควบคุมการโฆษณาส่งเสริมการขายปี ๒๕๔๖ ท่านประธานฯ ครับ จะเชื่อมโยงไปยังมติคณะรัฐมนตรีเมื่อปี ๒๕๔๘ เรื่องห้ามจำหน่ายสุราในสถานศึกษา ศาสนสถาน ปั่นน้ำมัน แต่พอออกประกาศของกระทรวง ประกาศของรัฐบาลหรือมติคณะรัฐมนตรีเหล่านี้ออกมาจะมีข้อโต้แย้งจากผู้ประกอบการว่าคุณไม่มีอำนาจในการออกกฎหมายฉบับนี้ ที่สุดท้ายจะไปสู่ชั้นศาลก็แพ้ทุกที เพราะไม่มีฐานในการให้อำนาจแก่รัฐในการควบคุม-----

เพราะเรามีกฎหมายฉบับเดียวอย่างที่ผมได้กราบเรียนต่อท่านประธานฯ ก็คือ พระราชบัญญัติสุรา ปี ๒๕๕๓ ที่ผ่านมานั้นเราไม่มีกฎหมายฉบับใดเลยที่มาปกป้องคุ้มครองสังคม สาธารณะ ผู้ที่ต่อสู้กับผู้ประกอบการไม่ว่าจะเป็นรัฐ องค์กรเอกชน สถานศึกษาแพ็ดลอด ถ้ายกข้อกฎหมายขึ้นมาต่อสู้ ท่านประธานฯ ครับ สิ่งที่น่าตกใจก็คือว่า แม้ว่าปรากฏการณ์เหตุการณ์และปัญหาที่เกิดขึ้นนี้ ผมพบว่าคนไทยเรามองเห็นเรื่องเหล่านี้เป็นเรื่องธรรมดา ไม่เห็นความเชื่อมโยงระหว่างปัญหาที่เกิดขึ้นกับรากเหง้าเรามองเห็นเพียงปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น แต่ไม่ได้มองเห็นปัญหา เช่น กรณีตัวอย่างอุบัติเหตุที่ผมได้ยกให้ท่านประธานฯ ได้รับทราบแล้ว กรณีลูกฆ่าแม่เพื่อเอาเงินไปซื้อสุรา

ประการที่ ๒ ที่ผ่านมานั้นเราถูกใช้ระบบกลไกการตลาดโฆษณาให้เห็นว่าการดื่มสุราเป็นเรื่องธรรมดาในสังคม เสนอภาพลักษณ์ในเชิงบวก เน้นความสนุกสนาน โก้เก๋ เท่ห์ หรู มีระดับ บวกด้วยภาพลักษณ์เชิงศิลปะวัฒนธรรมที่งดงาม ท่านประธานฯ จะเห็นโฆษณาในทีวี ในหนังสือพิมพ์ บางครั้งทำให้เราเห็นแล้วชื่นชม ท่านประธานฯ เชื่อไหมครับว่า สิ่งเหล่านี้ได้ซึมเข้าไปในเด็กและเยาวชนของประเทศไทย ส่งผลต่อทัศนคติและความคิดว่าถ้าดื่มสุราก็คือการดูแลรักษาศิลปวัฒนธรรม ถ้าดื่มสุราก็คือแฟชั่นที่จะต้องกระทำตาม

ประการที่ ๓ ท่านประธานฯ ครับ เราขาดกฎหมายแม่บทที่เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงในการจัดการปัญหาอย่างเป็นระบบและเป็นกระบวนการ สิ่งสำคัญไม่ว่ารัฐบาลที่ผ่านมาตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ ก็ตาม แม้ว่าในปี ๒๕๖๕ ปี ๒๕๖๖ ปัญหาเหล่านี้ไม่ถูกหยิบยกขึ้นมาเป็นปัญหาสาธารณะที่ทำให้คนในสังคมต้องลุกขึ้นมาตระหนัก ท่านประธานฯ ครับ พอพูดถึงเรื่องนี้มีคนทักท้วงผม ผมก็ลองมองย้อนไปดูโลกเขาคิดอย่างไร ผมไปดูองค์กรนานาชาติเขาคิดเรื่องนี้อย่างไร มองไปดูประเทศอื่น ๆ เขามองเรื่องนี้เหมือนเราหรือไม่ ผมพบได้แบบนี้ท่านประธานฯ ครับ องค์กรอนามัยโลกได้ให้ความสำคัญกับปัญหาสุราก็ถือว่าเป็นวาระเร่งด่วน องค์กรอนามัยโลกบอกว่าต้องแก้ไขปัญหาเรื่องนี้เป็นลำดับที่ ๒ รองจากโรคเอดส์ครับ ผมก็เข้าไปดูธนาคารโลกในฐานะเป็นคนให้เงินก้อนใหญ่กับประเทศในแถบเรา ผมพบว่าประเทศที่เป็นสมาชิกของธนาคารโลก ธนาคารโลกเสนอว่า

ต้องให้ประเทศสมาชิกใช้มาตรการห้ามการโฆษณาส่งเสริมการขายสุราโดยสิ้นเชิง เพราะจะส่งผลดีต่อสุขภาพของประชาชน เศรษฐกิจโลกโดยรวม ผมกลับไปดูที่ยุโรป ท่านประธานฯ ครับ กฎบัตรยุโรป ปี ๑๙๕๕ ในหลักการข้อที่ ๓ เขาเขียนว่า เด็กและวัยรุ่นทุกคนมีสิทธิที่จะเติบโตในสิ่งแวดล้อมที่ป้องกันพวกเขาจากผลกระทบจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ถ้าเป็นไปได้ควรจะปกป้องพวกเขาจากโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ด้วยเหตุผลและสภาพปัญหาดังกล่าวผมและคณะจึงได้เสนอกฎหมายฉบับนี้ขึ้นมาเป็นเครื่องมือของสังคมด้วยเหตุผลสั้น ๆ ดังต่อไปนี้ท่านประธานฯ ครับ

ประการที่ ๑ เป็นจุดเริ่มต้นของการแก้ไขปัญหาและกอบกู้ฟื้นฟูสังคมแห่งเศรษฐกิจพอเพียง สังคมแห่งการพึ่งพาตนเองอย่างเป็นขั้นตอนมีกระบวนการที่ชัดเจน และเป็นรูปธรรม ไม่ว่าจะเป็นการผลิต การนำเข้า การจำหน่าย การโฆษณา การดื่มสุรา ตลอดจนการควบคุมและกำหนดโทษเอาไว้ ซึ่งในประเด็นนี้ที่ผมได้กราบเรียนต่อท่านประธานฯ ว่าไม่ได้มีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ในประเทศไทยเลย

ประการที่ ๒ ผมเชื่อมั่นว่าจากประสบการณ์ที่ทำงานกับภาคสุขภาพทั่วประเทศมาเกือบ ๒๐ ปี ผมเชื่อมั่นว่ากฎหมายฉบับนี้จะเป็นเครื่องมือให้ทุกฝ่ายได้หันมาช่วยกันแก้ปัญหาสังคมลดการดื่มสุรา แก้ปัญหาสังคมที่สลับซับซ้อนอย่างเป็นพลังวิคุณ ซึ่งจะต้องใช้กฎหมายที่เป็นกฎหมายที่เหนือกว่าปัญหานั้นมาแก้ไข

ประการที่ ๓ ประการสุดท้ายท่านประธานฯ ครับ กฎหมายฉบับนี้อย่างที่ผมได้กราบเรียนต่อท่านประธานฯ จะเป็นเครื่องมือของภาครัฐ ภาคเอกชนและประชาสังคมในการทำงานและแก้ปัญหาร่วมกัน ปกป้องสังคมไทยไปสู่สังคมแห่งความอยู่เย็นเป็นสุข ไปสู่สังคมที่บอกว่าเป็นสังคมวิถีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง-----

ท่านประธานฯ ที่เคารพ แม้ว่าจะมีนักเศรษฐกิจ นักเศรษฐศาสตร์มาอธิบายว่า สุราหรือ แอลกอฮอล์นี่คือรายได้สำคัญของประเทศ มีอัตราการเก็บภาษีที่เพิ่มขึ้นทุกปี ผมไปเอาแค่ ปี ๒๕๔๘ ผมพบว่า ภาษีที่รัฐเก็บได้ ๑๔,๐๐๐ ล้านบาท ท่านประธานฯ ครับ เป็นตัวเลข แห่งการเจริญเติบโตที่เป็นตัวเลขสำคัญ แต่ว่าแม้จะเก็บภาษีได้มากก็ตามท่านประธานฯ ครับ เราไม่อาจที่จะตอบคำถามได้ว่า เงินที่เก็บได้กับการเสียไปซึ่งชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สิน สุขุขภาพของประชาชน ตลอดจนค่าใช้จ่ายของรัฐที่จะต้องใช้จ่ายในการดูแลสุขภาพของประชาชนของตัวเอง ปีละแสนล้านกว่าบาท คุ่มค่าหรือไม่ ท่านประธานฯ ที่เคารพ ไม่มีทางเลือกอื่นใดในการกอบกู้ ฟืนฟูสังคมไทยให้กลับคืนมาได้ นอกจากการออกเป็นพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ฉบับนี้ ท่านประธานฯ ครับ วันนี้คือ วันแห่งความรัก วันที่ทุกฝ่ายในสังคมออกมาเรียกร้องให้เรารักประเทศไทย สงสาร ประเทศไทยให้มาก ๆ ผมและคณะได้พิจารณาเห็นว่า ไม่มีวิธีอื่นใดที่จะแสดงออกว่า เรารักประเทศไทยได้แค่ไหน จึงได้เลือกเสนอกฎหมายที่ปกป้องคุ้มครองคนไทยและ ประเทศไทย ในฐานะสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ตามรัฐธรรมนูญฉบับนี้ และหวังว่า น่าจะช่วยกอบกู้ ฟืนฟู ทำนุบำรุงประเทศไทยอันเป็นที่รักยิ่งของเราต่อไป ท่านประธานฯ ครับ ถ้ากฎหมายฉบับนี้ในหลักการ ถ้าที่ประชุมสภาแห่งนี้เห็นด้วย ถ้าหากว่ารัฐบาล เห็นว่ากฎหมายฉบับนี้จะมีคุณค่าต่อสังคมไทย ได้โปรดพิจารณารับไว้ แล้วไปพิจารณา กลับมาเสนอสภาต่อไป ผมและคณะผู้ที่เสนอกฎหมายฉบับนี้ จึงขอกราบขอบพระคุณ ท่านประธานฯ ที่เมตตาให้โอกาสผมและคณะได้เสนอกฎหมายฉบับนี้ ขอบพระคุณครับ

นายมงคล ณ สงขลา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข) : กราบเรียน

ท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ ผม นายแพทย์มงคล ณ สงขลา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ขอขอบคุณท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติผู้ทรงเกียรติ ที่ได้กรุณา ร่วมกันเสนอร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. .... เข้าสู่การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติในวันนี้ ซึ่งเรื่องนี้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของรัฐบาลเป็นอย่างยิ่ง ขณะนี้ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. .... ที่เสนอโดยกระทรวงสาธารณสุข ได้ผ่านความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี และอยู่ในระหว่างการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ในนามของคณะรัฐมนตรี

ใคร่ขออนุญาตขอรับร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ....
ที่เสนอโดยสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติไปพิจารณาก่อนที่สภานิติบัญญัติแห่งชาติ
จะพิจารณาวาระที่ ๑ ตามข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๕
ข้อ ๑๑๑ ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คณะรัฐมนตรีขอรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปพิจารณาก่อนรับหลักการ ซึ่งตามข้อบังคับฯ ถ้าสภาอนุญาตก็ทำได้เป็นเวลาไม่เกิน ๓๐ วัน ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะอนุญาตหรือไม่ครับ ท่านผู้ใดเห็นควรอนุญาต กรุณา กดปุ่ม เห็นด้วย ท่านผู้ใดไม่อนุญาต กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนได้ครับ เรียบร้อยแล้วรวมคะแนนได้

(มีสมาชิก เห็นด้วย ๑๐๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๓ คะแนน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ที่ประชุมเสียงข้างมากเห็นชอบด้วย
ด้วยคะแนน ๑๐๕ ต่อ ๓ เป็นอันว่ารัฐบาลรับไปพิจารณาก่อนรับหลักการ ซึ่งจะต้องส่ง
กลับมาภายใน ๓๐ วัน

๖.๒ ร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุข พ.ศ. ....

หม่อมอำพล จินดาวัฒนะ กับคณะ เป็นผู้เสนอ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณหมออำพล

นายอำพล จินดาวัฒนะ : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ที่เคารพครับ กระผม นายแพทย์อำพล จินดาวัฒนะ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กระผม และคณะรวมทั้งสิ้น ๒๘ คน ได้ร่วมกันเสนอร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุข พ.ศ. .... ต่อท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติในครั้ง ท่านประธานฯ ครับ ในเรื่องของ ร่างพระราชบัญญัติที่เสนอนี้ผมจะขออนุญาตกราบเรียนประมาณ ๓ - ๔ ประเด็น เพื่อที่ ท่านประธานฯ และท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติผู้ทรงเกียรติจะได้รับทราบหลักการ เหตุผล และความเป็นมาเป็นไปครับ

ผมขออนุญาตกราบเรียนในประเด็นที่ ๑ ว่าเวลาเราพูดถึงเรื่องการบริการ หรือการดำเนินการทางการแพทย์และสาธารณสุข ปกติแล้วจะมีหลักการอยู่ ๔ ประการ ที่สำคัญ คือ หลักของการสร้างเสริมสุขภาพ หลักของการป้องกัน ควบคุม โรคและภัยที่คุกคามสุขภาพ หลักของการรักษาพยาบาล และหลักของการฟื้นฟูสมรรถภาพในส่วนของ การส่งเสริมสุขภาพและป้องกัน โรคและป้องกันภัยที่เกิดคุกคามต่อสุขภาพนั้น เราอาจจะเรียกง่าย ๆ ว่าเป็นเรื่องการสร้างสุขภาพ หรืออาจจะใช้ภาษาอังกฤษว่าบีฟอว์ (Before) คือการทำอะไรก็ตามก่อนที่จะเจ็บป่วยนะครับ ส่วนการรักษาพยาบาลและการฟื้นฟูสุขภาพนั้นเป็นเรื่องของการซ่อมสุขภาพ คือทำในกรณีที่เกิดเจ็บป่วยแล้ว อาจจะเรียกว่าเป็นอาฟเตอร์ (After) นะครับ คือเป็นการทำที่หลังจากเกิดการเจ็บป่วย เวลาเราคิดถึงสุขภาพเรามักนึกถึงสุขภาพในมิติของการซ่อม คือเรื่องของแพทย์ พยาบาล โรงพยาบาล ยา เทคโนโลยี เครื่องไม้เครื่องมือ การผ่าตัดต่าง ๆ นะครับ แล้วเราก็จะทุ่มเทพัฒนา ตรงนี้กันค่อนข้างมาก ในขณะที่เดียวกันบุคลากรที่อยู่ในด้านของซ่อมสุขภาพเราก็จะรู้จักกันดีครับ เช่น แพทย์ ทันตแพทย์ เภสัชกร พยาบาล เทคนิคการแพทย์ กายภาพบำบัด เป็นต้น นะครับ แต่งานในส่วนของการสร้างสุขภาพ การป้องกัน การทำอะไรก็ตามที่ให้ คนไม่ป่วยนั้น ซึ่งเป็นงานที่ต้องอาศัยวิทยาศาสตร์การแพทย์ อาศัยวิชาการทางด้านการสาธารณสุข อาศัยวิชาการทางด้านพฤติกรรมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ ในส่วนนี้กลับได้รับการมองน้อย และอาจจะมองไม่เห็นรูปธรรมนะครับ บุคลากรที่ทำงานอยู่ในด้านนี้ ในด้านการส่งเสริม ป้องกัน ก็คือการทำงานสาธารณสุขอยู่ทั่วประเทศนะครับ

มักจะไม่ค่อยได้รับความสำคัญ สังคมจะมองไม่ค่อยเห็นพวกเขา นะครับ งานที่พวกเขาทำ ตัวอย่างเช่น การทำอย่างไรให้ประชาชนไม่เจ็บป่วย คือการพยายามที่จะส่งเสริมสิ่งแวดล้อม สุขากิจบาล สิ่งต่าง ๆ ให้ดีขึ้น เรื่องส้วม เรื่องน้ำ เรื่องขยะ การดูแลรักษากฎหมาย ด้านการสาธารณสุข การให้บริการขั้นพื้นฐาน การให้วัคซีน การเก็บข้อมูล ศึกษาวิเคราะห์ ระบาดวิทยาเพื่อการเฝ้าระวังควบคุมโรค เขาจะต้องคอยดูแลเรื่องการทำอย่างไรไม่ให้เกิดโรคระบาด อย่างกรณีเช่น โรคไข้หวัดนก บุคลากรทางด้านสาธารณสุขเหล่านี้จะต้องมีความสำคัญมากในการเฝ้าระวัง เก็บข้อมูล แล้วก็ตรวจสอบเพื่อจะไม่ให้เกิดการระบาดในคน ในพื้นที่ของเขา เขาจะต้องพยายามทำเพื่อลดอุบัติเหตุบนท้องถนน ลดผู้ป่วยที่เป็นเบาหวาน ลดผู้ป่วยที่เป็นโรคความดันสูง ดำเนินงานด้านงาน โภชนาการ งานอนามัย โรงเรียน ให้สุขศึกษา บริการอนามัยแม่และเด็ก ทำคลอด วางแผนครอบครัว แล้วก็ให้การรักษาขั้นพื้นฐานกับประชาชน โดยงานของเขาเหล่านี้เขาจะต้องทำร่วมกับบุคลากรสาขาอื่น ๆ นะครับ ไม่ใช่ทำอยู่แต่ในหน่วยงาน แต่จะต้องไปทำในพื้นที่นะครับ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ บุคลากรเหล่านี้เขากระจายทำงานอยู่กันทั่วประเทศนะครับ อยู่ในพื้นที่ทั้งในเมืองและในชนบท โดยเฉพาะอย่างยิ่งในชนบทตามป่าเขาลำเนาไพรทั้งหลาย ถ้าท่านผู้ที่มีเกียรติทั้งหลายไปในประเทศไทยไม่ว่าที่ใดก็ตามจะพบมีบุคลากรสาธารณสุขเหล่านี้ทำงานอยู่ทั่วไปครับ คนเหล่านี้ทำงานอยู่ในระดับสถานีอนามัย ซึ่งมีอยู่เกือบ ๑๐,๐๐๐ แห่งทั่วประเทศ มีบุคลากรเหล่านี้ประมาณเกือบ ๔๐,๐๐๐ คน ส่วนใหญ่เราจะรวมกันเรียกเขาว่าหมออนามัยนะครับ ส่วนใหญ่นั้น ๕๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ จบปริญญาตรีทางการสาธารณสุข และปริญญาโท ปริญญาเอก อีกประมาณ ๑๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ จบปริญญาตรีประมาณร้อยละ ๘๐ มีคนที่ยังไม่จบปริญญาตรีนั้น น้อยมากนะครับ ส่วนใหญ่ก็ปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก-----

ส่วนหนึ่งของบุคลากรเหล่านี้ นะครับ ปัจจุบันก็ทำงานเป็นอาจารย์อยู่ในคณะ
สาธารณสุขศาสตร์ของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ๑๐ กว่าแห่ง อยู่ในวิทยาลัยการสาธารณสุข
สิรินธรของกระทรวงสาธารณสุข ๗ แห่งนะครับ แล้วก็ทำงานอยู่ตามศูนย์บริการของ
กรม. ของเทศบาล ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กลุ่มนี้มีอีกหลายพันคนนะครับ
พวกเขาเหล่านี้คือคนที่ทำงานเรื่องการสร้างสุขภาพ การส่งเสริม ป้องกันเพื่อไม่ให้คน
เจ็บไข้ได้ป่วยนะครับ ซึ่งก็ต้องมีวิทยาการ เทคโนโลยีและมีความรู้เฉพาะด้าน เพื่อให้
คนมีสุขภาพดี ท่านประธานฯ ครับ เวลานั้นการสาธารณสุขเหล่านี้เขาทำงานควบคุม
ป้องกันโรคสำเร็จในพื้นที่ อาจจะป้องกันการระบาดของโรคภัยไข้เจ็บ พิทักษ์รักษา
ชีวิตคนเป็นพันเป็นหมื่นคนนี่ เขาจะไม่มีชื่อเสียงเลย แต่ถ้าแพทย์ ๑ คน ผ่าตัดหัวใจได้
นี่นะครับ หรือเปลี่ยนหัวใจได้ จะมีชื่อเสียงดังทั่วโลก บุคลากรสาธารณสุขที่ทำงาน
ทางสายซ่อมสุขภาพจะได้รับการยอมรับ แล้วก็จะมีชื่อเสียงจากสังคมค่อนข้างสูง
นะครับ บุคลากรที่ทำงานเรื่องของการสร้างเสริมและป้องกันโรคนั้น เขาจะเป็นคนที่
ปิดทองหลังพระ แล้วก็จะไม่ค่อยมีใครเห็นความสำคัญ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
สมเด็จพระมหิตลาธิเบศรคฤศยเดชวิกรมพระบรมราชชนก พระราชบิดาแห่งการแพทย์
และการสาธารณสุข พระองค์ท่านทรงเห็นความสำคัญวิชาการทางด้านการสาธารณสุข
อย่างมากนะครับ พระองค์ท่านทรงศึกษา สำเร็จการศึกษาวิชาการสาธารณสุขที่
มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด สหรัฐอเมริกานะครับ วิชาการสาธารณสุขนั้นเป็นวิชาการที่ได้รับการ
ยอมรับเป็นสากลครับ พระองค์ท่านเป็นผู้ที่สำเร็จการศึกษาด้านการสาธารณสุข
เป็นพระองค์แรกของคนไทยนะครับ แล้วโดยด้วยที่พระองค์เห็นว่า งานด้านสาธารณสุข
นั้นสำคัญอย่างมากต่อคนไทยไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าการรักษาการเจ็บไข้ได้ป่วยนะครับ
จะพูดอย่างนี้ครับ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ เวลาเราพูดถึงการดำเนินการด้านการแพทย์
การสาธารณสุขที่ผมเริ่มต้นไปนั้น เวลาเรียก เรามักจะพูดใช้คำ ๒ คำร่วมกันเสมอ
คือการแพทย์และการสาธารณสุข แต่ที่ผ่านมานั้นเราไปทุ่มเทให้การยกย่อง ให้การยอมรับ
บุคลากรทางด้านการแพทย์มากกว่าการสาธารณสุขอย่างเห็นได้ชัดนะครับ งานที่การทำเรื่อง
ของการสร้างเสริมสุขภาพป้องกันโรคและป้องกันภัยคุกคามสุขภาพต่าง ๆ ที่ผมกราบเรียน
ไปแล้วนี้ แท้ที่จริงแล้วต้องเป็นงานที่ทำอย่างเคียงบ่าเคียงไหล่กับงานด้านการซ่อม

หรือการรักษา อาจจะเปรียบได้ว่าเป็นเหมือนแขนซ้ายและแขนขวาที่มีความสำคัญ
ไม่ยิ่งหย่อนกว่ากันหรือครับ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ เมื่อปี ๒๕๓๔ ศาสตราจารย์
นายแพทย์ประเวศ วะสี ขอประทานโทษที่ต้องเอ่ยนามถึงท่านนะครับ ท่านได้เขียน
ในหนังสือวารสารหมออนามัยไว้อย่างนี้ครับว่า เพราะมีหมออนามัยเป็นหมอแนวหน้า
ของการสาธารณสุขไทยที่ให้บริการประชาชนอยู่ ๖,๐๐๐ ตำบล ๖๐,๐๐๐ หมู่บ้าน
ทั่วประเทศ โรคภัยไข้เจ็บต่าง ๆ ที่ถูกควบคุมจนหมดไปหรือลดน้อยลง เช่น ไข้ทรพิษ
คุดทะราด คอตีบ ไอกรณ โปлио วันโรค ก็ด้วยการทำงานของหมออนามัยเหล่านี้
นับว่าหมออนามัยเหล่านี้ได้ช่วยบำบัดทุกข์และลดความล้มตายของประชาชนจำนวนมาก
เป็นสิบ ๆ ล้านคน เป็นคุณูปการอันใหญ่หลวงของประเทศ สมควรได้รับการยกย่อง
เชิดชูเกียรติ นั่นคือสิ่งที่อาจารย์หมอประเวศ วะสี ได้กล่าวถึงบุคลากรเหล่านี้ครับ

ประเด็นที่ ๒ ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานฯ ฝากไปยังเพื่อนสมาชิกฯ
ครับว่า การเสนอร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุขนั้น วิชาชีพนั้นหมายถึงอะไร
วิชาชีพนั้น ถ้าความหมายที่เข้าใจง่ายที่สุดนะครับ ก็คืออาชีพที่สังคมให้การยอมรับว่า
ต้องอาศัยความรู้วิทยาการที่มีลักษณะจำเพาะ ต้องมีการพัฒนามาตรฐานวิชาการและ
มาตรฐานจรรยาบรรณอย่างต่อเนื่องควบคู่กันไป โดยสังคมยอมรับ ก็คือการออกกฎหมาย
เพื่อให้คนเหล่านี้เขาได้มีการดูแลตนเอง เพื่อจะพัฒนาวิชาชีพของเขา พัฒนาคุณธรรม
จรรยาบรรณในวิชาชีพของเขา เพื่อจะดูแลตนเอง คล้าย ๆ กับวิชาชีพที่เรารู้จักนะครับ ----

การทำเรื่องนี้ถามว่าสังคมออกกฎหมายให้เขาเพื่อให้เขามีสิทธิหรือเปล่า ไม่ใช่ครับ เป็นการออกกฎหมายให้เขาดูแลเพื่อพัฒนาวิชาการ และคุณธรรม จริยธรรม และในขณะที่เขาทำนั้นก็เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชนอย่างสูงสุด ในขณะที่เดียวกันบุคลากรในวิชาชีพก็ยังคงอยู่ภายใต้ข้อบังคับกฎหมาย กติกาต่าง ๆ ของสังคมไม่แตกต่างจากประชาชนทั่วไปนะครับ ในบ้านเราปัจจุบันมีการออกกฎหมายรับรองวิชาชีพแล้ว ได้แก่ ทนายความ นักบัญชี ครู สถาปนิก และวิศวกร ส่วนในด้านการสาธารณสุขนั้น การแพทย์ การสาธารณสุขมีการออกกฎหมายวิชาชีพไปแล้ว ๖ วิชาชีพ ทั้งหมดอยู่ในฟากของการซ่อมสุขภาพทั้งสิ้น ก็คือการแพทย์ วิชาชีพแพทย์มีสมาชิกประมาณ ๓๐,๐๐๐ กว่าคน มีกฎหมายออกมาเมื่อ ๒๕๑๑ วิชาชีพพยาบาลมีประมาณ ๑ แสนเศษ ออกกฎหมายนี้เมื่อ ๒๕๒๘ ทันตแพทย์มีประมาณ ๘,๐๐๐ คนเศษ เกษตรกรมีประมาณ ๒๐,๐๐๐ เศษ อันนี้กฎหมายออกมาเมื่อ ๒๕๓๗ เทคนิคการแพทย์ ๘,๐๐๐ กว่าคน กายภาพบำบัด ๔,๐๐๐ กว่าคน อันนี้กฎหมายออกมาเป็นสภาวิชาชีพ มี พ.ร.บ. วิชาชีพของเขา ๒๕๔๓ กฎหมายวิชาชีพส่วนใหญ่ที่ออกมาก็จะมีหลักการเรื่องการกำหนดขอบเขตหน้าที่ของวิชาชีพ มีการกำหนดองค์กรที่เขาจะมาดูแลพัฒนาวิชาการและมาตรฐานจริยธรรม มีการกำหนดกฎเกณฑ์วิธีปฏิบัติ การดำเนินงานส่งเสริม การพัฒนาวิชาชีพและการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม มีบทลงโทษแก่ผู้อื่นที่อาจจะรุกล้ำเข้าไปทำงานในขอบเขตวิชาชีพของเขา สำหรับการเคลื่อนไหวเพื่อการออกกฎหมายวิชาชีพการสาธารณสุขนี้มีความพยายามมานานพอสมควรเพื่อสร้างการยอมรับของสังคม และบุคลากรที่ทำงานอยู่ในระบบการแพทย์ และการสาธารณสุข มีอยู่ ๒ ทาง

ทางที่ ๑ นั้นเครือข่ายหมอนามัยที่ทำงานสาธารณสุขอยู่ทั่วประเทศในระดับชุมชน ได้มีการเรียกร้องให้มีการออกพระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุขมานานพอสมควร โดยเมื่อปี ๒๕๔๓ พวกเขาเหล่านั้นและประชาชนที่เขาทำงานอยู่ร่วมกันในพื้นที่นั้นได้เข้าชื่อร่วมกัน ๑๘๗,๓๒๐ รายชื่อเสนอร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชนต่อสภาผู้แทนราษฎรเมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๔๓ ซึ่งขณะนี้ก็ถือว่าตกไปแล้ว รัฐธรรมนูญฉบับนั้นไม่ได้ใช้ แล้วก็การเข้าชื่อนั้นก็จบไป

อีกทางหนึ่ง ก็คือเครือข่ายสถาบันการศึกษาสาธารณสุขแห่งประเทศไทย ก็คือคณะสาธารณสุขต่าง ๆ ทั่วประเทศนั้น ได้รับ ได้มีการรวมตัวกันแล้วก็ยกร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุขขึ้นเมื่อปี ๒๕๔๗ หลังจากนั้น ๒ เครือข่ายนี้ ได้หันมาร่วมมือกัน และได้ยกร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุข พ.ศ. .... ขึ้นเป็นร่างเดียวกัน เพื่อจะผลักดันไปสู่การทำให้เกิดกฎหมาย แต่สิ่งที่พวกเขาพยายามมานั้นยังไม่เคยประสบความสำเร็จเลย และในขณะนี้ก็มีแนวโน้มว่าวิชาชีพที่อยู่ทางด้านสายซ่อมสุขภาพ ทั้ง ๖ วิชาชีพนั้นมีแรงกดดัน แรงต่อต้านต่อการที่จะเกิดวิชาชีพในสายสร้างเสริมสุขภาพมากพอสมควรครับ

ประเด็นที่ ๓ ท่านประธานฯ ครับ ด้วยความเป็นมาทั้งปวงที่กระผมได้กราบเรียนไปแล้วนั้น ณ วันนี้กระผมและเพื่อนสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติผู้ทรงเกียรติอีก ๒๗ ท่าน จึงได้ร่วมกันเสนอร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุข พ.ศ. .... ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ โดยมีหลักการและเหตุผลที่ระบุไว้ในบันทึกดังต่อไปนี้ครับ

หลักการ ก็คือให้มีกฎหมายว่าด้วยการวิชาชีพการสาธารณสุข

เหตุผล โดยที่สุขภาพหมายถึง ภาวะของมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งกาย จิต ปัญญา และสังคมเชื่อมโยงกันเป็นองค์รวมอย่างสมดุล การวางระบบเพื่อดูแลสุขภาพประชาชน จึงไม่อาจมุ่งเน้นต่อการจัดบริการเพื่อการรักษาพยาบาลแต่เพียงด้านเดียว แต่ควรบูรณาการทุกด้านไปพร้อม ๆ กัน ซึ่งการจะบรรลุเป้าหมายดังกล่าวจำเป็นต้องมีการพัฒนาและยกระดับบุคลากรสาธารณสุขทุกสาขาสู่ความเป็นวิชาชีพให้ครอบคลุมในทุกมิติของสุขภาพ ดังนั้น เพื่อให้เกิดการดำเนินงานด้านสุขภาพเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีคุณภาพเป็นธรรม และทั่วถึง จึงสมควรมีกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการสาธารณสุขเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานในการปฏิบัติงานของบุคลากรสาธารณสุขที่ปฏิบัติงานอยู่ทั่วประเทศ ให้มีความเหมาะสม สอดคล้องกับการปฏิบัติงานจริง มีการควบคุมและพัฒนาคุณภาพมาตรฐานวิชาการและมาตรฐานจริยธรรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผมและคณะทราบดีนะครับว่า การผลักดันให้มีพระราชบัญญัติเช่นนี้เพื่อเป็นการยกย่อง ยอมรับและให้เกียรติต่อบุคลากรสาธารณสุขที่ทำงานในสายการสร้างเสริมสุขภาพป้องกันโรคนั้น เพื่อให้เขามีเกียรติ มีศักดิ์ศรีเป็นวิชาชีพนั้นเป็นเรื่องที่ไม่ง่ายนักครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นการยอมรับและให้ความสำคัญต่อบุคลากรที่ดูเหมือนว่าพวกเขาจะเป็นเบี้ยล่างอยู่ในระบบอยู่ตลอดเวลาครับ แม้งานสาธารณสุขนั้นมีทั้งศาสตร์และศิลป์ที่ชัดเจน อย่างที่ผมกราบเรียนแล้วว่าสากลได้กำหนดให้เป็นวิชาที่ต้องเรียน และองค์สมเด็จพระราชบิดาแห่งการแพทย์และการสาธารณสุขพระองค์ท่านก็เป็นผู้ที่เห็นความสำคัญ และก็ทรงร่ำเรียนเรื่องนี้มาแล้วคนไทยจำนวนไม่น้อยที่ได้ร่ำเรียนแล้วก็ทำงานเรื่องนี้กันอยู่นะครับ มีศาสตร์ มีศิลป์ที่ชัดเจน มีวิธีการปฏิบัติที่ชัดเจนสามารถพัฒนา มีระบบพัฒนามาตรฐาน มีระบบพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมของเขาได้อย่างต่อเนื่อง แต่สิ่งที่เกิดขึ้นก็คือบุคลากรในวิชาชีพที่เขาอยู่แล้วที่ทำงานทางด้านการรักษาพยาบาล ที่ผมเรียกว่าการซ่อมสุขภาพนั้น มักจะมองพวกเขาเหล่านี้ว่าอาจจะไม่มีความต้องเป็นวิชาชีพ จุดนั้นก็จุดประเด็นที่เป็นปัญหา มักจะมองว่าวิชาชีพการสาธารณสุขอาจจะไปก้าวก่ายวิชาชีพของเขาที่ทำงานทางด้านการซ่อมสุขภาพอยู่ในขณะนี้ครับ ท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพอย่างไรก็ตามกระผมและเพื่อนสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ก็มีความคาดหวังนะครับว่า สภานิติบัญญัติแห่งชาติของเรา รวมทั้งสังคมคงจะได้เข้าใจบุคลากรกลุ่มนี้ที่ปฏิบัติงานการสาธารณสุขอยู่ทั่วประเทศประมาณ ๕๐,๐๐๐ คนที่กระจายกันอยู่ทั่วทุกหัวระแหงของประเทศไทย ซึ่งได้ทำงานจนเป็นที่ประจักษ์ผลงานและได้รับการยอมรับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประชาชนคนเล็กคนน้อยที่อยู่ในชุมชนทั่วประเทศ เราก็หวังว่า สภานิติบัญญัติแห่งชาติแห่งนี้ และสังคม รวมทั้งคณะรัฐมนตรีจะได้มีโอกาสช่วยกันสนับสนุนให้พวกเขาได้มีพระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุข เพื่อเป็นเกียรติเป็นศักดิ์ศรี เป็นความภาคภูมิใจในงานของเขา และที่สำคัญที่สุด เป็นการสร้างโอกาสให้เขาได้พัฒนาคุณภาพมาตรฐานวิชาชีพ มาตรฐานคุณธรรม จริยธรรม เพื่อทำให้เขาได้ทำประโยชน์สูงสุดให้กับประชาชนคนไทย ขอกราบขอบพระคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายมีชัย ฤชุพันธุ์ ประธาน
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ พลเอก จรัล กุลละวณิชย์
รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญ
ท่านรัฐมนตรีครับ

นายมงคล ณ สงขลา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข) :
กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ ผม นายแพทย์มงคล ณ สงขลา
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ขอขอบคุณท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ผู้ทรงเกียรติ ที่ได้กรุณาร่วมกันเสนอร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุข พ.ศ. ....
เข้าสู่การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติในวันนี้ ขณะนี้ร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพ
การสาธารณสุข พ.ศ. .... ที่เสนอ โดยกระทรวงสาธารณสุข ได้ผ่านความเห็นชอบของ
คณะรัฐมนตรีไปแล้ว ในนามของคณะรัฐมนตรีใคร่ขออนุญาตขอรับร่างพระราชบัญญัติ
วิชาชีพการสาธารณสุข พ.ศ. .... ที่เสนอ โดยสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติไปพิจารณา
ก่อน ก่อนที่สภานิติบัญญัติแห่งชาติจะพิจารณาวันที่ ๑ ตามข้อบังคับการประชุม
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๕ ข้อ ๑๑๑ ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกฯ ครับ
ทางรัฐบาลขอรับร่างที่คุณหมออำพลเป็นผู้เสนอไปพิจารณาก่อน ซึ่งจะต้องได้รับอนุญาต
จากที่ประชุมแห่งนี้ครับ ผมจะขอทราบมติ ท่านที่เห็นสมควรจะอนุญาตให้รัฐบาล
รับไปได้กดปุ่ม เห็นด้วย ท่านที่ยังไม่เห็นควรว่าจะให้รับไปได้กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย
เรียบร้อยแล้ว รวมคะแนน

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๐๓ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๔ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ผู้อนุญาตให้รัฐบาล
 รับไปก่อนรับหลักการได้ ๑๐๗ ไม่เห็นด้วย ๔ เป็นอันว่าให้รัฐบาลรับเรื่องนี้ไปนะครับ
 วาระที่ ๖.๓ เป็นญัตติเรื่อง ขอให้ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
 พิจารณาบทบัญญัติของกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่จำกัดสิทธิเสรีภาพ และ
 ความเสมอภาคของบุคคลผู้ที่มีกายพิการหรือทุพพลภาพ ซึ่งคุณวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์
 เป็นผู้เสนอ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกฯ ครับ
โดยที่คณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม รัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงมหาดไทย คือคุณบัญญัติ จันทน์เสนะ และรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
คือคุณประสิทธิ์ โฆวิไลกุล มาร่วมรับฟังข้อคิดเห็นและชี้แจงที่ประชุมด้วยขอเชิญคุณวิริยะ
ผู้เสนอญัตติแถลงเหตุผลครับ

นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
กระผม นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาตินะ ก่อนอื่น
ผมต้องขอขอบคุณสมาชิกฯ หลายท่านที่ได้กรุณาลงนามเพื่อให้ญัตตินี้เข้ามาสู่สภาได้
เหตุผลที่มีการเสนอญัตตินี้ผมขอแบ่งเป็นเหตุผลหลัก ๆ แล้วจากนั้นผมขออนุญาต
ท่านประธานฯ สาธยายทีละเหตุผลพอสมควรเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ดีในเรื่องเหล่านี้
เหตุผลหลัก ๆ ในการเสนอญัตตินี้ ท่านประธานฯ ครับ การปกครองตามระบอบ
ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขมีประเพณีของการปกครองที่ดั้งเดิมมา
โดยตลอด นั่นก็คือการห้ามเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม อีกทั้งนโยบายของรัฐเองนั้น
ก็มีนโยบายที่จะดำเนินการให้เป็นไปตามหลักสิทธิมนุษยชน และที่สำคัญรัฐบาลได้ยึด
นโยบายสำคัญซึ่งหลายคนได้พูดถึงบ่อย ๆ นั่นก็คือหลักเศรษฐกิจพอเพียง ด้วยเหตุผล
เหล่านี้ ผมจึงได้เสนอญัตติในการห้ามเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อคนพิการ
เรื่องนี้ไปเกี่ยวข้องกับเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง คนพิการเข้าใจเศรษฐกิจพอเพียง ได้
อย่างดี เมื่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ขอภัยที่ผมไม่สมควรจะเอ่ย แต่เป็นเรื่องที่ดี
ก็น่าจะเอ่ยได้นะครับท่านประธานฯ ขออนุญาตนะครับ เพราะว่าพระองค์ท่านและราชวงศ์
ตราครุฑทำงานดูแลคนพิการมาโดยตลอด ดูแลคนพิการเพื่ออะไรครับ เพื่อให้คนพิการ
ไม่ต้องเป็นภาระของสังคม ไม่ต้องเป็นภาระของครอบครัว ให้พึ่งตัวเองได้ ฉะนั้นคำว่า
เศรษฐกิจพอเพียง ก็คือคำว่า ช่วยเหลือคนไทยที่ไม่มีเงิน ไม่มีใช้ ได้มีเงิน มีใช้ อันนี้ก็เป็นหลัก
สำคัญของเศรษฐกิจพอเพียง เพราะฉะนั้นการที่จะทำให้หลักเศรษฐกิจพอเพียงเกิดขึ้นใน
ประเทศไทยได้อย่างดี ก็ต้องนึกถึงผู้ยากไร้ ทำอย่างไรจะให้ผู้ยากไร้ ผู้ด้อยโอกาส
ผู้ที่เสียเปรียบในสังคม คนพิการ ผู้ติดเชื้อเอชไอวีทั้งหลาย ได้พึ่งตัวเองได้ไม่เป็น

ภาระของครอบครัวและสังคม การที่จะเข้าไปช่วยเหลือบุคคลเหล่านี้ ก็คือต้องให้การศึกษา
 ครับ ก็เหมือนอย่างที่ผมมีโอกาสได้รับการศึกษาที่ดี ผมก็มีวันนี้ครับท่านประธานฯ
 ถ้าผมไม่ได้รับโอกาสได้รับการศึกษานะครับ ถ้ามองไปในอดีตโรงเรียนของรัฐไม่รับ
 คนพิการ ผมต้องไปเข้าโรงเรียนเอกชน ก็โชคดีได้เข้าเรียน และผมโชคดีที่มาเรียน
 นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ แล้วก็มีดอกเตอร์ป่วย อึ้งภากรณ์ เป็นอธิการที่
 ยอมรับให้ผมสอบเข้าเป็นอาจารย์ทำให้ผมมีงานทำ-----

เพราะฉะนั้นการศึกษาและการมีงานทำเท่านั้นจะช่วยให้ผู้ด้อยโอกาส ผู้ยากไร้
ทั้งหลายได้หลุดพ้นจากการเป็นภาระของครอบครัวและสังคม แล้วกลับมาเป็นที่พึ่ง
ของตัวเองและเป็นพลังให้กับสังคมได้ แต่ปรากฏว่ามีกฎหมาย ข้อมูลของผมน่าจะเก่า
ไปหน่อย แต่เมื่อไล่เรียงกับที่มีกฎหมายของรัฐสภาเรียบร้อยแล้ว ก็ยังมีอยู่ถึง ๑๐ ฉบับ ซึ่ง
เป็นพระราชบัญญัติที่มีข้อความห้ามคนพิการประกอบอาชีพด้วยถ้อยคำสำนวนต่าง ๆ
แต่ก็ลงเอยก็คือประกอบอาชีพไม่ได้ ผสมกัตัวอย่างง่าย ๆ ครับ พระราชบัญญัติประกอบ
โรคศิลปะ ก็คือใบอนุญาตที่จะประกอบโรคศิลปะแผนไทย คนตาบอดในต่างประเทศได้รับ
การสนับสนุนให้เรียนเป็นหมอนวดเพื่อรักษาโรค นอกจากคลายเครียดนะครับ
ท่านประธานฯ ถ้าท่านประธานฯ เครียดก็ใช้บริการคนตาบอดนวดคลายเครียดได้ดีครับ
แต่ในต่างประเทศนั้นเขาส่งเสริมไม่ใช่แค่คนตาบอดครับ ฟังเพิ่มเติมเพื่อที่จะช่วยให้คนตาบอดมี
อาชีพ มีงานทำ บางประเทศถึงกับสงวนอาชีพ แต่ว่าคนพิการไทยเราไม่ต้องการถึงขนาดนั้น
ที่จะต้องการให้มีการสงวนอาชีพสำหรับคนพิการแต่อย่างใด เพราะเราถือว่าการสงวนอาชีพ
ก็เหมือนกับการตีกรอบให้เราอยู่ในวงจำกัด ในระหว่างที่ต่างประเทศเขาส่งเสริมสนับสนุน
ดำเนินรอยตามเบื้องพระยุคลบาท เพื่อให้คนพิการมีงานทำพึ่งตัวเองได้ แต่ประเทศไทย
กลับมีกฎหมายห้ามคนพิการประกอบอาชีพประกอบโรคศิลปะแผนไทย ให้ทำได้แค่คน
คลายเครียด บางครั้งเคยมีเรื่องเกิดขึ้นครับท่านประธานฯ ว่าคนตาบอดรวมกลุ่มกันเปิด
โรงนวดแผนไทย ก็ถูกตำรวจจับในฐานะไม่มีใบอนุญาตประกอบโรคศิลปะ เพราะช่วงนั้นเข้มงวด
ตรวจจับโรงนวดที่แอบแฝงด้วยการ บริการทางเพศด้วย คนตาบอดก็คิดร่างแหโดนจับ
ในฐานะไม่มีใบอนุญาตประกอบโรคศิลปะด้วย ก็ต้องโทษ. ขอผู้ว่าราชการจังหวัดช่วยเจรจา ทำไม
เมืองไทยผมว่าไม่ได้ดำเนินตามรอยเบื้องพระยุคลบาทโดยแท้จริงครับ ปากเราอาจจะว่า
เดินครับ แต่กฎหมายปรากฏชัดครับ ห้าม นอกจากนี้ไม่ส่งเสริมยังห้ามด้วยครับ ผมก็ไม่เข้าใจ
ว่าทำไมต้องเป็นเช่นนั้น ถ้าเรามองย้อนไปดูกฎหมายอีกหลายฉบับ ถ้อยคำดูเหมือนไม่ห้าม
ครับ เช่น บอกว่าทุพพลภาพจนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ดูเหมือนไม่ห้ามนะครับท่าน
แต่ในทางปฏิบัติจริง ๆ แล้ว คำว่า พิการทุพพลภาพจนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็เลือก
ปฏิบัติโดยถ้อยคำ แล้วก็นำไปสู่ในการเลือกปฏิบัติในทางปฏิบัติจริง ๆ ครับ พอใครที่เป็น

ข้าราชการพลเรือน สมัยก่อนข้าราชการครู พอมีการตั้งกรรมการสอบแล้วบอกว่าปฏิบัติหน้าที่ไม่ได้ แล้วก็ให้ออก ผมต้องวิงขอความกรุณาจาก ฯพณฯ นายกฯ หลายสมัยมา โดยตลอดว่าควรจะให้บุคคลเหล่านั้นเข้าฟื้นฟูแล้วก็กลับมาประกอบอาชีพใหม่ ซึ่งเขาทำอาชีพเดิมได้ แล้วก็มีการหลายคนรับที่กลับมาฟื้นฟูแล้วก็กลับไปเป็นครูใหม่ แล้วก็ได้รับรางวัลเป็นครูดีเด่นหรือทีชเชอร์อะวอร์ด (Teacher Award)-----

แต่ระเบียบข้าราชการครูเดี๋ยวนี้ก็ไม่มียกเว้นแล้ว อันนี้ก็เป็นเรื่องที่น่าดีใจยิ่ง แต่ยังมีกฎหมายถึง ๑๐ ฉบับ ที่ยังห้ามอยู่นะครับ ในบางฉบับนั้นยังห้ามแม้แต่ในการใช้สิทธิเลือกตั้ง ถ้าท่านช่วยดูดี ๆ ก็มีทั้งห้ามใช้สิทธิเลือกตั้ง ห้ามสมัครรับเลือกตั้ง ผมก็ไม่เข้าใจว่าทำไมยังมีสิ่งเหล่านี้อยู่ เพราะว่าการใช้สิทธิเลือกตั้งเป็นสิทธิของพลเมือง เป็นสิทธิของมนุษยชนที่ติดมากับตัว แต่ก็ยังมีกฎหมายอยู่หลายฉบับ ด้วยเหตุนี้กระผมจึงขอความกรุณาผ่านท่านประธานฯ ไปยังรัฐบาลว่า ได้กรุณาแก้ไขกฎหมายเหล่านี้ เพราะว่ากฎหมายเหล่านี้ถ้าพูดตามจริงแล้วก็ขัดต่อรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๓๘ ในกรณีที่ไม่มีบทบัญญัติที่จะนำมาวินิจฉัยได้โดยแจ้งชัดหรือโดยตรงนี้ ก็ให้นำเอาประเพณีการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขมาใช้ ซึ่งหลักที่ใช้มาโดยตลอดก็คือห้ามเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม เมื่อ ๒ – ๓ ปีที่ผ่านมา ก็มีคนพิการจากโพลีโอเป็นทนาย มีโอกาสจะสอบเป็นผู้พิพากษาได้ ก็ขอสมัครสอบเป็นผู้พิพากษา แต่คณะกรรมการตุลาการก็อ้างด้วยทกฎหมายที่มีถ้อยคำคำว่า กายและจิตไม่เหมาะที่จะเป็นข้าราชการตุลาการ คนพิการเราก็ต่อสู้ ซึ่งช่วงนั้นต้องขอบคุณท่านเจริญ รักศิรนากุล อย่างมากที่ท่านคอยให้กำลังใจโดยตลอด ท่านเชียร์ (Cheer) ตลอด ทั้งข้างหลังข้างหน้า แต่ท่านเป็นเสียงข้างน้อยก็ไม่ให้คนพิการที่เป็นแค่โพลีโอสอบ ซึ่งในอารยประเทศ อย่างในเยอรมันคนตาบอดเป็นถึงศาสตราจารย์ ในอเมริกาไม่ว่าอาชีพที่คนนั่งวีลแชร์ (Wheel chair) ก็เป็นผู้พิพากษา ตาบอดก็เป็นผู้พิพากษา เป็นอัยการ เป็นทนาย ตอนผมไปเรียนที่ประเทศสหรัฐอเมริกา ผมได้ไปเสวนากับไม่ว่าทนายความที่มีชื่อของบอสตัน (Boston) ก็เป็นคนตาบอดหลายคนครับ ท่านประธานฯ แล้วก็ไปพบคนตาบอดหลายคนที่ประกอบอาชีพเป็นผู้พิพากษาด้วย เป็นอัยการก็มีครับ แต่เรื่องอัยการนี้ยังดีหน่อย ไปสมัครไม่ให้สมัคร ไปร้องศาลปกครอง ศาลปกครองก็มีคำสั่งว่า คำสั่งของทางอัยการที่ไม่ให้คนพิการที่เป็นโพลีโอไปสอบนั้น ขัดรัฐธรรมนูญ เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบ ถ้าเมืองไทยมีผู้พิพากษาเหมือนผู้พิพากษาศาลปกครองเยอะ ๆ ผมก็ว่าคนพิการก็จะได้รับความเป็นธรรมมากขึ้น อันนี้ก็เป็นข้อจำกัดสิทธิไม่ให้คนพิการที่จะไปประกอบอาชีพต่าง ๆ ซึ่งผมก็ไม่เข้าใจว่า ทำไมเป็นเช่นนั้น -----

ท่านประธานฯ ครับ ตามหลักสิทธิมนุษยชนในอารยประเทศ รัฐบาลจะเป็นหน่วยงานแรก
ที่จ้างคนพิการ ตอนคุณหญิงทิพาวดี ผมเอยนามท่านคงไม่เป็นไรนะครับ เพราะเอยนาม
ในทางที่ดี ตอนที่ท่านเป็นเลขาฯ ก.พ. ก็ได้มีโอกาสพูดคุยกับท่านว่าควรจะทำกฎหมายนี้
ท่านก็เห็นด้วยว่าควรจะทำ เพราะท่านไปเยี่ยมสำนักงาน ก.พ. ที่ไหนก็มีทั้งคนพิการ
ในอเมริกามีคนผิวดำ มีคนต่างผิว มีหลากหลายครับ ไม่มีข้อห้าม และท่านก็ยิ่งกรุณา
หาโอกาสจ้างคนพิการให้มาทำงานในสำนักงาน ก.พ. ด้วย ถ้ามีคนดี ๆ แบบนี้เยอะครับ
คนพิการก็มีโอกาสมีงานทำมากขึ้น ทีนี้เมื่อมีปัญหาที่กฎหมาย ก็ต้องแก้กฎหมายครับ ก็ต้อง
ขอความกรุณาผ่านท่านประธานฯ ไปยังรัฐบาลว่า กฎหมาย ๑๐ ฉบับที่กำลังร่างโดยทีม
กฎหมายของสภานิติบัญญัติแห่งชาตินี้ช่วยยกกร่างขึ้นมา ก็หวังว่ารัฐบาลจะกรุณา
รับไปพิจารณาเพื่อตัดถ้อยคำที่เป็นการจำกัดสิทธิของคนพิการ บางครั้งดูอย่างที่ผมพูดนะครับ
บางครั้งดูเหมือนไม่จำกัดสิทธิ แต่ว่าภาคปฏิบัติจริง ๆ แล้วออกมาในรูปแบบจำกัดสิทธิอย่าง
ที่ผมพูดให้ฟังนะครับ ไม่ว่าถ้อยคำที่ว่าพิการทุพพลภาพจนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ คุณแล้ว
ก็บอกว่าปฏิบัติหน้าที่ไม่ได้ ก็ไม่ควรเป็น ผมไม่เถียงครับ แล้วทำไมต้องเจาะจงเรื่อง
คนพิการ ใครก็ตามปฏิบัติหน้าที่ไม่ได้ก็ไม่ควรเป็นทั้งนั้นแหละครับท่านประธานฯ ไม่ว่าจะ
ครบ ๓๒ ไม่ควรจะมาเจาะจงว่าถ้าพิการแล้วขอให้เพิ่งเล็งเป็นพิเศษว่าปฏิบัติหน้าที่ได้
หรือเปล่า เพราะฉะนั้นบางครั้งเราดูแล้วเหมือนไม่เลือกปฏิบัติ แต่อย่างที่ผมพูดในทาง
ปฏิบัติพอข้าราชการพลเรือน ข้าราชการทหารพิการไม่ได้รับโอกาสในการไปฟื้นฟู
สมรรถภาพแล้วกลับเข้ามาทำงานใหม่ แต่ถูกตั้งกรรมการสอบแล้วก็บอกว่าพิการ
ทุพพลภาพไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ จะปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างไรครับท่านประธานฯ
ในเมื่อเปลี่ยนจากสภาพของคนครบ ๓๒ ซึ่งผมก็เคยครบ ๓๒ มาก่อนแล้วพิการ ต้องใช้เวลา
ปรับตัวครับท่านประธานฯ ต้องการการฟื้นฟูครับ สมรรถภาพ กำลังใจ แล้วก็ฝึกทักษะ
เพื่อให้เขากลับมาทำงานใหม่ได้ ไม่ใช่อาศัยกฎหมายข้อเหล่านี้แล้วก็ตั้งกรรมการสอบ แล้วก็
ให้เขาออกไป หรืออย่างถ้อยคำที่บอกว่า ภายไม่เหมาะที่จะเป็นข้าราชการตุลาการหรือ
อัยการอย่างนี้ แล้วก็ตัดสิทธิไม่ให้สอบ มันก็ไม่ถูกครับ ผมยังนึกถึงคนจีนเคารถพยก่อง
ไม่ว่าเป่าปุ่นจิ้น เป่าปุ่นจิ้นก็หน้าดำครับท่านประธานฯ ผมว่าถ้ามาเมืองไทยก็กายไม่เหมาะ
หน้าดำ ต้องหน้าใส ๆ ซื่อๆ ครับ ขาเป๋เรียบร้อย หมดสิทธิครับ เพราะของเราถูกตัดสิทธิ

ไปแล้ว ไม่ว่าจะเป่าปุ่นจิ้นหรือซ็องกงเขาใช้สมองให้ความเป็นธรรมกับคนครับท่านประธานฯ
สมองและจิตใจครับ ไม่ได้ใช้หน้าและเท้าครับ ในการสร้างความเป็นธรรมให้กับคน
เพราะฉะนั้นผมจึงเรียกร้องผ่านท่านประธานฯ ไปยังรัฐบาลว่า ขอความกรุณาระครับ
ได้อนุเคราะห์ปรับแก้กฎหมายซึ่งผมแจกไปคิดว่าจะมี ๑๐ กว่าฉบับ ตรวจสอบกับทางสภา
แล้วเหลือ ๑๐ ฉบับ เพราะหลายฉบับได้แก้ไขไปแล้ว เช่น ระเบียบข้าราชการครู ตำรวจ อันนี้ก็
ได้แก้ไขไปแล้ว -----

- ๒๓/๑

ผมก็ต้องขอบคุณหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ได้มีการปรับแก้ คือตัดคำว่า พิจาร ทูพพลภาพ จนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ออกไปจากกฎหมายที่เคยมี เพราะฉะนั้นจะเหลืออยู่ ๑๐ ฉบับ เพราะอย่างไรผมอาจจะขอความกรุณาสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติอย่างไรก็กรุณา ช่วยผมลงนามอีกสักครั้งเพื่อเสนอเข้าสภานะครับ ก็ประมาณ ๑๐ ฉบับครับ แต่ที่มีมากครับ ท่านประธานฯ ซึ่งสภานี้ไม่สามารถจะแก้ไขได้ต้องอาศัยรัฐบาลท่านนั้นครับ นั่นก็คือ พ.ร.บ. จัดตั้งรัฐวิสาหกิจทั้งหลายครับ แล้วระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่งต่าง ๆ ของรัฐวิสาหกิจ ผมต้องใช้เวลาไปค้นคว้าไปหาข้อมูลเหล่านี้ อาจจะไม่ครบถ้วนคืนะครับท่านประธานฯ แต่ก็ได้มาเป็นจำนวนมากครับว่าในระเบียบ ข้อบังคับเหล่านั้นก็จำกัดสิทธิไม่ให้คนพิจารณาการทำงาน ในรัฐวิสาหกิจ เกือบทุกรัฐวิสาหกิจเลยครับท่านประธานฯ เพราะไปเช็คดูแล้วเกือบจะ ทุกรัฐวิสาหกิจจะมีระเบียบ ข้อบังคับห้ามอันนี้เอาไว้ อันนี้ก็ต้องขอความกรุณาผ่าน ท่านประธานฯ ไปยังรัฐบาลว่าได้มีมติ ครม. ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ปรับแก้ จริง ๆ คนพิจารณาได้พยายามมาหลายรัฐบาลครับท่านประธานฯ แต่ยังไม่ประสบความสำเร็จ เราก็หวังว่ารัฐบาลนี้จะให้ความกรุณาเราครับ เพราะท่านก็สนใจทั้งนโยบายเรื่อง เศรษฐกิจพอเพียง ทำอย่างไรจะช่วยให้คนที่เป็นภาระให้เขามีงานทำนะครับ ให้เขาพึ่งตัวเอง ได้ รวมทั้งเรื่องสิทธิมนุษยชนไม่เลือกปฏิบัติต่อคนพิการ โดยไม่เป็นธรรมโดยการจำกัด อาชีพไม่ให้เขาทำงานในเรื่องต่าง ๆ อย่างที่ผมได้พูดไปแล้วในต่างประเทศเขาไม่มีกฎหมาย จำกัดสิทธิ นอกจากไม่มีเขายังทำเป็นตัวอย่าง ที่พูดไปแล้วนะครับ ผมก็ตั้งใจที่รัฐบาล ได้เห็นชอบกับ พ.ร.บ. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ซึ่งในบทบัญญัติหนึ่ง ก็ให้หน่วยงานของรัฐต้องรับคนพิการเข้าทำงานในระบบโควตาในทำนองเดียวกันกับ ภาคเอกชนครับ คือในต่างประเทศจะเริ่มจากภาครัฐครับ ทำเป็นแบบอย่างและจากนั้น จึงไปกำหนดให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วม แต่ของประเทศไทยเราก็แบบอำนาจนิยมครับ ก็สั่งให้เอกชนทำอย่างเดียวนะครับ ก็สั่งมาตั้งแต่ปี ๓๔ แต่ภาครัฐก็ไม่ได้อินังขังขอบในเรื่องนี้ แม้แต่กฎหมายก็ยังจำกัดสิทธิอยู่ ก็เลิกไปบ้าง อันนี้แหละครับที่เป็นเรื่องที่ทำให้ผมจึงต้อง เสนอญัตตินี้เข้ามาที่สภา ก็เพื่อขอความเห็นใจจากสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติแห่งนี้ครับ ได้เห็นใจคนพิการนะครับ ได้ให้การสนับสนุนเพื่อเสนอญัตติให้รัฐบาลได้เข้าไปปรับแก้

ตัวกฎหมาย ๑๐ ฉบับ แล้วก็ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่งอีกหลาย ๑๐ ฉบับในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้คนพิการได้เห็นว่ามีเมื่อเขาได้พัฒนาตัวเองขึ้นมาแล้วเขาจะมีงานทำครับ คนโศกคืออย่างผมในประเทศไทยยังมีน้อยครับ ถ้ากฎหมายต่าง ๆ ยังห้ามไม่ให้คนพิการประกอบอาชีพ ผมจึงขอฝากความเห็นใจผ่านท่านประธานฯ ไปยังรัฐบาลว่า ได้ให้ความกรุณาปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับเหล่านี้ร่วมกับสภานิติบัญญัติแห่งชาติแห่งนี้ด้วยในส่วนที่เกี่ยวกับกฎหมาย ในส่วนข้อบังคับก็ขอความกรุณาท่านได้ช่วยกำกับดูแลให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้แก้ไขด้วยครับ อันนี้คือข้อสรุปที่ผมขอเรียกร้องไปยังรัฐบาลผ่านท่านประธานฯ ขอขอบคุณท่านประธานฯ ที่ให้โอกาสครับ ขอขอบคุณมากครับ

- ๒๔/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณกัญญากรับ
นางสาวกัญญา ศิลปอาษา : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ดิฉัน กัญญา
ศิลปอาษา ท่านประธานฯ ละ กฎเกณฑ์อะไรที่พอจะเคยยอมรับได้ในอดีต เมื่อกาลเวลา
ผ่านไปกฎเกณฑ์เหล่านั้นอาจจะไม่เป็นที่ยอมรับ ไม่เหมาะสมกับสภาพสังคมอีกต่อไป
เรื่องของคนพิการก็เช่นเดียวกันละ สภาพการณ์หลายอย่างได้เปลี่ยนไปมากแล้วนะคะ
ไม่ว่าจะเป็นเทคโนโลยี ไม่ว่าจะเป็นเรื่องอุปกรณ์สื่อสารหรือกายอุปกรณ์ของคนพิการ
อีกทั้งตัวคนพิการเองก็ได้พยายามที่จะพัฒนาปรับปรุงตัวเอง ทัศนคติของครอบครัวที่มี
ลูกหลานที่พิการก็เปลี่ยนไป เมื่อก่อนเวลามีลูกหลานพิการอาจจะอายนะคะ เก็บเอาไว้
อยู่แต่ในบ้าน แต่เดี๋ยวนี้ไม่ใช่แล้วละ เขาจะพยายามเอาลูกหลานที่พิการออกมาให้ได้รับ
การพัฒนาให้มีสังคม คนพิการทุกวันนี้ตื่นตัวในสิทธิของตนแล้วก็เก่งขึ้นกว่าในอดีต
มากมายนัก ไม่ต้องมองไปไกลนะคะ ในห้องประชุมแห่งนี้ท่านก็คงได้ตระหนักแล้ว
นะคะว่าท่านอาจารย์วิริยะเก่งแค่ไหน ท่านพูดได้เกือบทุกพระราชบัญญัติเลยนะคะ
จริง ๆ แล้วท่านก็ทราบดีนะคะว่าการที่จะช่วยเหลือคนที่ถูกต้อมนั้นก็คือต้องช่วยเหลือเขา
ให้เขายืนอยู่ได้ด้วยตนเอง คนพิการก็เช่นเดียวกัน เขาไม่ได้อยากที่จะเป็นภาระของสังคมเลย
เขาต้องการที่จะมีศักดิ์ศรี มีที่ยืนในสังคมเช่นคนปกติทั่วไป สิ่งเดียวที่คนพิการต้องการ
ก็คือแถมต่อที่เรียกว่าแฮนดิแคป (Handicap) นั้นแหละละคะ แถมต่อของเขาคืออะไรคะ
แถมต่อของคนพิการก็คืออุปกรณ์อำนวยความสะดวกที่จะทำให้มาเสริมในส่วนร่างกาย
ที่บกพร่องเพื่อเขาจะได้ดำเนินวิถีชีวิต ได้ทำงาน ได้ศึกษาเล่าเรียน ได้ใกล้เคียงกับวิถีชีวิต
ของคนปกติมากที่สุด ท่านประธานฯ ละ ขอยกตัวอย่างเพิ่มจากที่อาจารย์วิริยะ ได้พูด
เมื่อสักครู่ที่ว่าในต่างประเทศคนพิการก็มีความสามารถเป็นตำแหน่งสูง ๆ หลากหลาย
แม้ในประเทศอังกฤษคนพิการทางด้านสายตาที่เป็นรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการมาแล้ว
ด้วย ก็หวังว่าในอนาคตประเทศไทยอาจจะมีคนพิการอยู่ในคณะรัฐมนตรี ก็ดิฉันไม่ได้
ขอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาละ แต่หมายความว่าถ้ามีโอกาสให้คนพิการได้นั่งในตำแหน่ง
บริหารประเทศบ้าง เมื่อกี้ขึ้นมาว่าจะขอบคุณท่านรัฐมนตรี ถิมไปนะคะ ขอใช้โอกาสนี้
ขอบคุณท่านรัฐมนตรีทั้ง ๓ ที่กรุณามานั่งฟังญาติติของสมาชิกสภาฯ แห่งนี้ เพราะว่า

สภาพการณ์เช่นนี้ในสภาผู้แทนราษฎรปกติแทบจะไม่เจอเลยนะคะ ขอบคุณค่ะ
 ไหน ๆ ก็พูดเรื่องคนพิการแล้วก็ความไม่เท่าเทียมกันแล้วขอพูดอีกเรื่องหนึ่งนะคะ
 เรื่องความสามารถของคนพิการในเรื่องการแข่งขันกีฬา ถ้าท่านใดได้ติดตามกีฬาของคน
 พิการจะเห็นว่าเขาเก่งมากทีเดียวนะคะ แล้วก็เวลาไปแข่งขันในต่างประเทศคนพิการ
 ได้เหรียญทองมากกว่าคนปกติมากมาย แต่สิ่งที่น่าน้อยใจก็คือว่า ได้เหรียญทองเหมือนกัน
 เหรียญเงินเหมือนกัน เหรียญทองแดงเหมือนกัน แต่ว่ารางวัลที่ได้ช่างต่างกันลิบลับ
 ยกตัวอย่างกีฬาเอเชียนเกมส์ที่เป็นกีฬาของคนปกติ เหรียญทองได้เหรียญละ ๑ ล้านบาท
 แต่คนพิการได้เหรียญละ ๓ แสนบาท ยกตัวอย่างแค่นี้ก็พอ นะคะ เพราะวันนี้เรื่องนี้ไม่ใช่
 ประเด็นหลัก แต่ที่พูดก็ต้องการให้เห็นถึงความเหลื่อมล้ำที่ไม่เท่าเทียมกัน คนพิการ
 เขาต้องสิทธิในเรื่องความบกพร่องของร่างกายแล้วยังจะต้องให้เขาเสียเปรียบในเรื่องสิทธิ
 ขั้นพื้นฐานทางสังคมที่เขาจะพึงมีพึงได้อีกหรือคะ อย่างเรื่องกีฬาดิฉันขอจนเหนื่อยแล้ว
 ดิฉันบอกว่าจริง ๆ คนพิการก็ทำให้เพลงชาติไทยดังในสนามกีฬาต่างประเทศไม่ต่างจาก
 คนปกติ แต่ทำไมรางวัลที่ได้รับจึงห่างกันมากมายเช่นนี้นะคะ ก็ฝากเสียงนี้ให้ได้ยินไปถึง
 ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาด้วยนะคะ -----

ท่านประธานฯ คะ แม้สิ่งที่ดิฉันได้พูดไปในข้างต้นเหล่านี้ก็ล้วนแต่เป็นเรื่องที่จะพิสูจน์ให้เห็นถึงความดี ความไม่เท่าเทียมกันของคนพิการที่มีอยู่ในสังคม เมื่อสมัยที่ดิฉันได้มีโอกาสทำงานที่กระทรวงศึกษาธิการก็ได้พยายามสร้างโอกาสให้คนพิการได้เรียน มีการประกาศนโยบายว่า คนพิการทุกคนที่อยากเรียนต้องได้เรียนนะคะ แล้วพอได้มาดูที่กระทรวงแรงงานในสมัยนั้นที่ยังไม่ได้มีการปรับเปลี่ยน สมัยที่เป็นกระทรวงแรงงานเฉย ๆ ก็ได้มาต่อยอดในเรื่องการสร้างปีของ คือ ส่งเสริมให้คนพิการที่เรียนแล้วได้มีโอกาสทำงาน แต่สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะป็นสิ่งที่ไร้ค่าไปหมดเลยถ้ามาพบกับกฎเกณฑ์ที่ยังกีดกันคนพิการอย่างที่ท่านอาจารย์วิริยะ ขอภัยที่ได้เอ่ยนามท่านได้กล่าวไปแล้วนะคะ ท่านประธานฯ คะ คนพิการต่อให้พิการด้านไหนก็ตาม ถ้าเราสามารถหางานที่เหมาะสมให้กับเขาได้ เขาสามารถทำงานได้ทั้งนั้นนะคะ แม้แต่คนปัญญาอ่อนซึ่งถูกพิจารณาว่าเป็นประเภทที่ให้งานได้ยากที่สุด เพราะว่ามีปัญหาด้านสติปัญญาก็ยังสามารถใช้ทำงานได้นะคะ สมัยที่อยู่กระทรวงศึกษาธิการก็ได้เคยจ้างคนปัญญาอ่อนทำงานด้านเกี่ยวกับการทำความสะอาดแล้วก็ด้านการถ่ายเอกสาร คือ หางานที่เหมาะสมกับเขาคะ เป็นงานที่อาศัยการทำซ้ำ ๆ ไม่ต้องใช้สติปัญญามาก ที่พูดนี้ก็ยกตัวอย่างว่าถ้าเราหาประเภทงานที่เหมาะสมกับประสิทธิภาพของคนพิการแล้ว เขาก็สามารถที่จะทำงานหารายได้เลี้ยงตัวเองได้ทั้งนั้น ขอเพียงโอกาสนะคะ เมื่อสักครู่ที่อาจารย์วิริยะได้พูดถึงบทบัญญัติในกฎหมายหลาย ๆ ฉบับที่พูดบอกว่าต้องไม่เป็นผู้มีกายทุพพลภาพจนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ อาจารย์ก็ได้พูดไปแล้ว ดูเหมือนกับว่าไม่ได้ปิดกั้นโอกาส เพราะมีคำว่า ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ แต่จริง ๆ แล้วประโยคนี้แหละคะเป็นเครื่องมือให้คนที่ไม่มีจิตใจเป็นธรรม หรือใจไม่กว้างพอใช้ประโยคนี้แหละตัดสิทธิคนพิการเสียตั้งแต่ขั้นสมัครเลยนะคะ จริง ๆ การจะสามารถหรือไม่สามารถก็ประจักษ์แจ้งได้แก่ตาอยู่แล้ว ไม่จำเป็นต้องมาเขียนนี้ทำให้เขาขาดสิทธิที่จะได้สมัครตั้งแต่ยื่นมือเลยนะคะ เพราะฉะนั้นประโยคนี้ไม่ได้เอื้ออำนวยให้กับคนพิการเลย ฟังเฝิน ๆ เหมือนกับว่าไม่เป็นปัญหา แต่จริง ๆ เป็นปัญหาอย่างมากนะคะ ท่านประธานฯ คะ ดิฉันและมูลนิธิพัฒนาคนพิการไทยที่ดิฉันดูแลอยู่ได้รับจดหมายวันละหลาย ๆ ฉบับจากคนพิการของงานทำ นี่ก็เป็นเครื่องที่บ่งบอกว่า

คนพิการเขาไม่ได้ต้องการมืองอเท้า เขาอยากที่จะทำงาน ขอเถอะค่ะ อย่าใช้กฎระเบียบต่าง ๆ นี่เป็นกั้นโอกาสของเขาเลย เมื่อสักครู่อจารย์วิริยะก็ได้เอ่ยไปบ้างแล้วนะคะ ถึงระเบียบของกระทรวงการพัฒนาสังคมฯ ที่ได้พูดว่า สถานประกอบการที่มีการจ้างงานตั้งแต่ ๒๐๐ คนจะต้องจ้างคนพิการ ๑ คน ถ้าไม่จ้างก็จะต้องจ่ายเงินเข้าสมทบกองทุนฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ แต่ในทางปฏิบัติท่านประธานฯ ทราบไหมคะว่า ไม่ค่อยจะมีคนทำ แม้จะจ่ายเงินสมทบก็ไม่ทำ แล้วเราก็ไม่ได้มีมาตรการทางกฎหมายที่จะเอาโทษด้วย เพราะว่าเราไม่ต้องการใช้รูปแบบการบังคับ แต่ต้องการที่จะใช้ความสมัครใจนะคะ ก็ยังไม่ได้ผลเท่าที่ควร อย่างไรก็ตามก็ดีก็ยังเป็นข้อที่จะให้สถานประกอบการได้ฟังระลึกตรงจุดนี้ แต่ก็อย่างที่พูดว่าภาครัฐกับเฉยเมยไม่ทำเลยนะคะ ถ้าพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการที่กำลังจะได้รับการเสนอเข้าสู่สภา อันนี้คงได้รับการแก้ไข แล้วก็อยากจะให้ภาครัฐมีเจ้าภาพที่ชัดเจนในเรื่องการดูแลด้านอาชีพคนพิการว่าจะเป็นกระทรวงแรงงานหรือเป็นกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์นะคะ ไหน ๆ พูดเรื่องคนพิการแล้วก็ฝากท่านประธานฯ ฝากท่านรัฐมนตรีทั้ง ๓ ไปถึงกระทรวงไอซีที (ICT) ด้วยนะคะว่า ช่วยกรุณาพัฒนาอุปกรณ์สื่อสารของคนพิการให้มีแพร่หลายด้วย ยกตัวอย่างง่าย ๆ ก็อย่างเช่น โทรศัพท์ของคนหูหนวก ฟังดูแล้วแปลกไหมคะ ว่าคนหูหนวกทำไมมีโทรศัพท์ โทรศัพท์ของคนหูหนวกก็จะเป็นแป้นพิมพ์แล้วก็จะไปขึ้นเป็นตัวอักษร ในต่างประเทศก็จะมีแพร่หลายแล้ว แต่ว่าในประเทศไทยยังไม่มีเลย เนคเทค (NECTEC) เขาได้พัฒนาไปแล้วนะคะ เพียงแต่ว่ายังไม่ได้มีการนำมาใช้อย่างแพร่หลายก็ฝากรัฐบาลไว้ด้วยค่ะ ท่านประธานฯ ค่ะ บทสรุปของดิฉันก็คือ สนับสนุนให้ท่านอาจารย์วิริยะได้เสนอให้มีการแก้ไขกฎหมายแล้วก็ระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ ที่เป็นการปิดกั้นคนพิการก็ขอให้สภาแห่งนี้แล้วก็รัฐบาลนะคะช่วยกันให้สิทธิอันถูกต้องกับคนพิการ อย่าไปจำกัดสิทธิเขา เรามาช่วยกันป้องกันไม่ไห้คนพิการทางจรรยาธรรมได้ทำงานดีกว่านะคะ ขอบคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณมุกดาครับ
 นางมุกดา อินตะสาร : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ดิฉัน มุกดา
 อินตะสาร สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดิฉันอยู่ในคณะกรรมการวิสามัญรับฟังปัญหา
 ความเดือดร้อนฯ วันนี้เหมือนที่ท่านกัญญาได้กล่าวถึง มีจดหมายเข้ามาถึงคณะกรรมการ
 ดิฉันอยากจะขอใช้เวลาในสภาอ่านจดหมายฉบับนี้ให้กับทางรัฐบาลได้รับฟัง
 “ถึงท่านเจ้าหน้าที่ทำเนียบรัฐบาลครับ ผมขอสวัสดิ์ท่านเจ้าหน้าที่ทำเนียบรัฐบาลทุกท่าน
 และต้องขอโทษด้วยที่ส่งจดหมายมารบกวนเวลา อย่าโกรธเลยนะครับ ผมชื่อ... อายุ ๕๐ ปี
 ปัจจุบันผมตกงาน ไม่มีรายได้ หรือคนช่วยเหลือเลย เพราะผมเป็นคนพิการครับ แขนซ้าย
 ครับ สัมครทำงานเขาไม่รับครับ แต่ผมพอถนัดด้านการค้าขายอยู่บ้างครับ แต่ผมไม่มีทุน
 ค้าขาย ทุกวันนี้ผมลำบากจริง ๆ ครับ ผมจึงอยากจะขอทุนค้าขายประมาณสัก ๒๐,๐๐๐ บาท
 พอได้ไหมครับ ขอความกรุณาให้ผมเถอะครับ ผมจะทำเป็นทุนค้าขายเลี้ยงชีพผมต่อไป
 ชีวิตผมจะได้ดีขึ้นบ้างครับ ทุนนี้ผมขอเลยนะครับ ไม่ใช่อย่างอื่นเลย ผมพูดตรง ๆ นะครับ
 ผมค้าขายพวกเสื้อผ้า กางเกงครับ ขอได้พิจารณาด้วยครับ สงสารผมนะครับ อย่าให้ผมต้อง
 เป็นอยู่อย่างนี้ตลอดไปเลยนะครับ ท้ายจะหมายนี้ผมขออวยพรท่านเจ้าหน้าที่และทุกท่าน
 ประสบแต่โชคดีมีความสุข สุขภาพสมบูรณ์แข็งแรงทุกท่านครับ และขอให้บ้านเมืองไทย
 ของเราจะมีแต่ความสงบสุข ขอให้ทั้งหมดเป็นไปด้วยพระบารมีปกเกล้าปกกระหม่อม
 ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช พ่อของชาวไทยทุกท่านด้วย
 ขอแสดงความนับถือ” ท่านคะ ที่ดิฉันอ่านจดหมายฉบับนี้ ดิฉันอยากจะชี้ให้เห็นว่าจริง ๆ
 แล้ว ทางกระทรวงการพัฒนาสังคมฯ ได้มีเรื่องของสวัสดิการ มี พ.ร.บ. สวัสดิการสังคม
 มีหลายเรื่อง แต่ขณะเดียวกันผู้ที่ขาดโอกาสไม่ค่อยมีโอกาสได้รับรู้เรื่องราวเหล่านี้เลยว่า
 เขามีสิทธิ เขามีโอกาสที่จะได้รับโอกาสเหล่านี้จากผู้คนในสังคม จากรัฐบาล ดิฉันเห็นคุณค่า
 ของผู้พิการหลายท่าน วันก่อนไปที่เชียงใหม่ จากข้อเท็จจริงที่เห็น เครือข่ายผู้พิการ
 มูลนิธิผู้ใหญ่วัยใจดีภาคีหลายท่าน ได้พยายามโดยเฉพาะผู้พิการเองที่มีความสามารถไป
 สนับสนุนผู้เผ่าที่เลี้ยงดูหลานพิการลูกไม่ขึ้นนอนอยู่กับที่เป็นเวลา ๖ ปี ไม่รู้ว่าจะทำอย่างไร

ที่จะให้หลาน ซึ่งพ่อแม่ในขณะนั้นเลิกทางกันแล้วก็ทิ้งหลานไว้ให้ตาคุณ ท่านคะ พอได้
เครือข่ายผู้พิการ ได้ทางคุณวิริยะไปสนับสนุนเรื่ององค์ความรู้เกี่ยวกับการดูแลเด็กคนนั้น
เริ่มลุกขึ้นมาเดินได้ แม้จะไม่ถนัดมากนัก เริ่มรู้สึกดีว่า อันนี้คือคุณค่าของคนพิการ
ที่มีน้ำใจ ถ้าเรามีความสามารถให้สิทธิกับเขาเถอะค่ะ ให้โอกาสกับคนเหล่านี้ไม่ว่าจะเป็น
คนพิการหรือคนอื่น ๆ ที่ขาดโอกาส และฉันเชื่อว่าคนที่ขาดโอกาสหลาย ๆ ท่าน
หลาย ๆ คนจะลุกขึ้นมาช่วยกันทำให้สังคมไทยของเราอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในลักษณะ
ที่อยู่พอเพียงได้ ขอบพระคุณค่ะ

- ๒๗/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญครับ

นายวิรุณ ตั้งเจริญ : ขอบพระคุณครับ กระผม วิรุณ ตั้งเจริญ สมาชิก
สภานิติบัญญัติแห่งชาตินี้ครับ กระผมและพวกเรา ผมเชื่อว่าพวกเราได้สนับสนุนความ
พยายามในการแก้กฎหมายต่าง ๆ ที่เป็นข้อจำกัดของคนพิการเหล่านี้มาก ก็ทราบเรียน
ผ่านท่านประธานฯ ไปถึงคณะรัฐมนตรีด้วยกัน ด้วยเหตุผลที่ว่าถึงเวลาแล้วที่เรา
จะต้องไม่เพียงแต่มองเรื่องสิทธิมนุษยชน แต่เราคงมองว่าอาชีพและงานต่าง ๆ นั้น
จะต้องเปิดกว้างมากขึ้น ด้วยเหตุผลในภาคการศึกษาขณะนี้ ทั้งในส่วนของการศึกษา
ขั้นพื้นฐานและอุดมศึกษา ได้เปิดรับและขยายบทบาททางนี้มากขึ้น กล่าวเฉพาะทาง
ระดับอุดมศึกษาหรือมหาวิทยาลัยนั้น ขณะนี้ทุกมหาวิทยาลัยมีเด็กเข้าเรียนในคณะต่าง ๆ
ในวิชาชีพต่าง ๆ มากมาย มหาวิทยาลัยที่กระผมได้รับผิดชอบอยู่ ได้มีผู้ที่จบและเป็น
ผู้พิการออกไปจำนวนไม่น้อยทีเดียว และขณะนี้มีมหาวิทยาลัยเองก็ได้รับผู้ที่เข้าทำงาน
ทั้งผู้ที่ตาบอด ออทิสติก (Autistic) และก็พิการในส่วนอื่น ๆ ด้วยเช่นกัน เพราะฉะนั้น
ผมคิดว่าความพยายามเช่นนี้น่าจะประสบความสำเร็จในช่วงเวลาที่รัฐบาลนี้มีบทบาท
และ สนช. นี้มีบทบาทในช่วงนี้ ผมขออนุญาตเล่าเรื่องที่ใกล้ตัวเมื่อ ๓ - ๔ ปีที่แล้ว
มีศิลปินจากอิหร่านมาเปิดสัมมนา แล้วก็แสดงนิทรรศการภาพเขียน มีภาพเขียนชิ้นหนึ่ง
ที่สวยงามทีเดียว เป็นสีน้ำตาล ปรากฏว่าศิลปินเธอเป็นผู้หญิง เธอยินดีที่จะมอบให้กับ
กระผม เธอใส่เสื้อคลุม ผมไม่ทราบว่าเธอพิการด้วยส่วนไหน หลังจากนั้นเธอขอนั่งลง
กับพื้น ขอบปากกา ขอนามบัตรผม แล้วก็เขียนชื่อ นามสกุล ให้กระผม สวยงามมาก เธอใช้
อะไรเขียนทราบไหมครับ เราไม่สามารถเรียกว่าลายมือ เพราะแขนเธอขาดทั้ง ๒ ข้าง
เธอใช้เท้าคืบปากกาแล้วเขียนลายมือที่สวยงามทีเดียว ก่อนที่จะแยกกันวันนั้น เธอตั้งคำถาม
ที่ยังสะเทือนใจผมมาจนถึงวันนี้ว่า ทำไมประเทศไทยจึงปล่อยให้คนพิการไปเป็นขอทาน
ผมคิดว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญที่ขอความสนับสนุนจากรัฐบาลเป็นประการสำคัญ
ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญรัฐบาลครับ
นายประสิทธิ์ โฆวิไลกุล (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
ขอกราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กระผม นายประสิทธิ์ โฆวิไลกุล
รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ผมใคร่ที่จะขอขอบคุณท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ
ที่ได้เสนอญัตตินี้ ผมขอกราบเรียนด้วยความจริงใจว่าญัตตินี้มันได้สะท้อนถึงในเรื่องของ
การปฏิบัติหน้าที่ของกระผมในอดีตสำหรับผู้พิการ ผมยังจำได้แม่นว่าครั้งที่ผมเป็นคนบดี
คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยนั้น ผมได้รับลูกศิษย์ของผมคนหนึ่งเข้าไปศึกษา
ในคณะนิติศาสตร์ ครั้งนั้นคณาจารย์ส่วนใหญ่จะปฏิเสธไม่รับ เพราะนิสิตผู้นั้นพิการ
ถึงขนาดเดินไม่ได้เลย ท่านมีสมองที่ดีมาก เป็นนิสิตหญิงด้วย ภาระก็คือว่าถ้าจะรับเข้ามา
แล้วจะต้องมีเจ้าหน้าที่ มีบุคลากรต้องช่วยไปยกหรือ ไปอุ้มไปห้องเรียน แต่ผมได้พิจารณา
แล้ว แล้วผมเป็นคนสัมผัสเขาเองว่าเขาเป็นผู้ที่มีความรู้จริง ๆ และมีความตั้งใจจริง ๆ
ก็ได้รับเข้าไปศึกษา ระหว่าง ๔ ปีที่เขาเรียนอยู่นั้น ผมได้ติดตามและก็เฝ้าคอย แล้วก็ให้
คำแนะนำด้วย นิสิตผู้นั้นได้สำเร็จการศึกษาเป็นนักกฎหมายพร้อมด้วยเกียรตินิยม ผมจำได้
ว่าวันที่เขาจบปริญญา นั้น พ่อแม่เขามาร่วมด้วย คณาจารย์ซึ่งครั้งหนึ่งเคยปฏิเสธ แต่วันนั้น
พบเขาในยามที่ใส่เสื้อครุย ทุกคนร้องไห้ ขึ้นไปรับพระราชทานปริญญาบัตรนั้นก็ต้องอุ้ม
ขึ้นไปด้วย -----

เหตุการณ์ต่อมาก็คือว่า เขาสมัครสอบเข้าปริญญาโทด้วย เขาสอบได้ เพราะเขอนั้น ได้เกียรตินิยมด้วยแล้วก็ประสบความสำเร็จที่ดียิ่ง ฉะนั้นสำหรับในเรื่องของบุคคล ที่เป็นผู้พิการที่ดี หรือทูลพลภาพที่ดีเป็นบุคคลที่เราจะต้องให้ความเมตตา เราจะต้อง ให้ความรักและความกรุณามากที่สุดในฐานะที่พวกเรานั้นเป็นสัตว์โลกที่ร่วมทุกข์ ร่วมสุขแล้ววนเวียนอยู่ในสภาพเช่นนั้น เขาก็เป็นมนุษย์เช่นเดียวกัน แม้กระทั่งในเรื่องของ สัตว์ป่าเรายังคุ้มครองเราดูแลเขาด้วย เหตุไฉนการเป็นมนุษย์นั้นเราจะมองข้าม เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้ผมเข้าใจว่าท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติที่ได้อธิบายประเด็น นี้ขึ้นมาเป็นเรื่องที่สำคัญและผมเองนั้นก็มีความผูกพันกับในเรื่องนี้ แล้วผมเห็นพ้อง อย่างยิ่งเลยว่าในเรื่องของมนุษยธรรม ในเรื่องสิทธิมนุษยชน ในเรื่องของความทัดเทียมกัน ในเรื่องของความเสมอภาคกัน หรือในเรื่องของความยุติธรรม มนุษยชาตินั้นได้ต่อสู้ ในเรื่องของความยุติธรรมนั้นเป็นระยะเวลา ๔,๐๐๐ ปีแล้วก็ยังไม่สิ้นสุด ตั้งแต่สมัยกรีก มาถึงในปัจจุบันนี้ก็ยังไม่สิ้นสุด ก็ยังต่อสู้ในเรื่องของความเป็นธรรม ในเรื่องของ ความชอบธรรม ความเสมอภาค ผมขอกราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพว่า สิ่งที่เราจะให้ นั้นไม่ใช่ในเรื่องของความเสมอภาคเท่านั้นเอง ความเสมอภาคนั้นสามารถที่จะเขียน อยู่บนกระดาษหรือเป็นกฎหมายหรือเป็นตัวลายลักษณ์อักษรไม่ยากนัก แต่สิ่งที่เราอาจจะ ต้องเตรียมหรือจะต้องให้บ้างก็คือว่า โอกาสที่ทัดเทียมกัน หรือโอกาสที่ เท่าเทียมกัน ซึ่งในตัวนั้นคงจะสอดคล้องกับในเรื่องของเจตนารมณ์ของท่านสมาชิกฯ ผู้มีเกียรติได้อธิบายไว้ ดังนั้นในเรื่องของตัวกฎหมายตามที่ท่านสมาชิกฯ ผู้มีเกียรติได้อธิบายไปนั้น แน่นอนที่สุดครับ กฎหมายกับสังคมนั้นจะต้องอยู่คู่กัน กาลเวลาเปลี่ยนแปลงไป วิทยาศาสตร์เปลี่ยนแปลงไป สังคมเปลี่ยนแปลงไป ในตัวบท กฎหมายก็ต้องเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพที่เหมาะสมด้วยเหตุด้วยผล ดังนั้นใน ส่วนนี้ผมก็คิดว่าที่ท่านสมาชิกฯ ได้บอกว่าจะมีกฎหมายอยู่ประมาณสัก ๑๐ ฉบับเกี่ยวกับ ในเรื่องของการเป็นธรรมหรือความไม่เป็นธรรมในเรื่องของการประกอบสัมมาอาชีพะ ของผู้พิการทั้งหลายนั้น ผมจะไปรวบรวม ผมจะไปขอข้อมูลจากท่านอาจารย์วิริยะ ขออภัยนามด้วย เพราะท่านก็เป็นผู้ที่ร่วมวิชาชีพกับผมมาตลอดเวลา ๓๐ ปีด้วยกัน ที่เป็นครูสอนกฎหมาย ผมจะไปขอข้อมูลจากท่านผู้มีเกียรติ แล้วผมก็จะนำพาในเรื่อง

ของข้อเสนอแนะ แม้ว่าจะได้มีการแก้ไขไปอยู่เป็นจำนวนมากแล้ว ในกฎหมายบางฉบับนั้น ผมยังไม่มีโอกาสที่จะได้ข้อมูล เพราะในเรื่องของวิชาชีพนั้นไม่เกี่ยวข้อง ฉะนั้นในส่วนที่ได้มีข้อเสนอแนะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ท่านสมาชิกฯ ผู้มีเกียรติได้ยกขึ้นมา คือในเรื่องของการประกอบโรคศิลปะที่เกี่ยวกับในเรื่องของนวดแผนไทยที่ดี หรืออะไรก็ตามในส่วนนั้น ผมพอมีโอกาสดูที่จะไปศึกษาติดตามแล้วดูซิว่าเป็นอย่างไรกันบ้าง ในเรื่องขอคำว่า นวด หรือในเรื่องของการนวดแผนไทยนั้น ที่จริงในเรื่องของการนวดทั่วไปนั้นไม่ต้องขออนุญาตเลยแล้วก็ไม่มีอะไรที่ควบคุมเลย แต่ถ้าเป็นกรณีที่นวดแบบที่เป็นการรักษา อันนั้นจะต้องมีการควบคุมแล้วก็มี การดำเนินการอะไรบางอย่าง ต้องมีการขออนุญาต อันนั้นเขาเรียกว่า เมดิคอลเธอราปี (Medical therapy) หรือเป็นไทยเทรดิชันนอล เมดิคอลเธอราปี (Thai traditional therapy) อันนั้นจึงจะต้องมีการกำหนดเกณฑ์คุณสมบัติหรืออะไรแล้วแต่ แต่ถ้าเป็นกรณีที่นวดทั่วไปนั้นกฎหมายไม่ได้เข้ามาเกี่ยวข้องเลย ผมจะไปตรวจสอบ ผมจะไปศึกษา รวมทั้งในกฎหมายอื่นที่คุณกล่าวมาแล้วนั้นเพื่อที่จะมาช่วยกันศึกษา แล้วก็ที่จะแก้ไขให้เหมาะสมให้ถูกต้องกับสภาพของสังคมในปัจจุบันนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผมเข้าใจว่าสังคมของเราในปัจจุบันนี้คงไม่ใช่เป็นเรื่องของที่ว่ารวยหรือจน แต่สิ่งที่เราต้องการคือน้ำใจของความเป็นมนุษย์ น้ำใจที่เราเกิดมาเป็นมนุษย์ด้วยกัน แล้วมีความคิดที่มีความเมตตา มีโอกาสที่จะแบ่งปัน มีโอกาสที่จะช่วยเหลือในสิ่งที่ถูกต้องตามกฎของธรรมชาติ ผมขอกราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผมจะไปปฏิบัติหน้าที่ในส่วนนี้ และผมขอขอบคุณท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติทุกท่านที่ได้ให้ข้อคิดเห็น ได้ให้ความรู้แก่ผม และผม ๓ ท่านนั้นจะนำไปปฏิบัติหน้าที่นี้ต่อไป ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ครูวัลลภกรับ เชิญกรับ
นายวัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม วัลลภ
ตั้งคณานุรักษ์ ในฐานะประธานคณะกรรมการกิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ
และความมั่นคงของมนุษย์ ต้องกราบขอบพระคุณท่านรัฐมนตรีทั้งหลายที่ได้มาช่วยตอบ
ญัตตินะครับ จริงอยู่แม้ว่าการตอบญัตตินั้นอาจจะไม่ใช่เป็นภาระหน้าที่โดยตรงของ
รัฐมนตรี แต่รัฐมนตรีท่านก็ให้เกียรติกับสมาชิกฯ เป็นอย่างมาก ที่ผมต้องลุกขึ้นอภิปราย
สั้น ๆ ในช่วงนี้ เพราะว่าการจะเรียนผ่านท่านประธานฯ ไปยังรัฐมนตรีว่า เนื่องจากการ
ทำงานในคณะกรรมการฯ ได้แบ่งบทบาทการทำงานเพื่อไม่ให้กลุ่มเป้าหมายตกหล่นไป
จะมีประธานอนุฯ เรื่องเด็ก เยาวชน เรื่องสตรี เรื่องผู้สูงอายุ ผู้พิการ และความมั่นคงของมนุษย์
ที่พูดตรงนี้เพราะว่า อาจจะต้องให้ท่านรัฐมนตรีว่าท่านอาจจะต้องมาพูดเรื่องญัตติ
แบบนี้กับเราบ่อยครั้ง เนื่องจากว่าในคณะกรรมการฯ ได้เตรียมเสนอญัตติทุกสัปดาห์
ที่เรียนตรงไปตรงมาเช่นนี้ก็เพราะว่าการเสนอญัตตินี้ถ้าพิจารณาโดยความเป็นธรรมนะครับ
ผมคิดว่าเป็นการที่เรา หมายถึง สมาชิกสภานิติบัญญัติฯ กับทางรัฐบาลจะได้ทำงานด้วยกัน
ไป เพราะผมเชื่อว่าถ้าฟังเพียงรัฐมนตรี รัฐมนตรีช่วยฯ เพียงไม่กี่ท่าน ย่อมไม่สามารถจะมอง
บริบททางสังคมได้ครบถ้วนสมบูรณ์ ผมยกตัวอย่าง ญัตติที่จะเข้าไปในคราวหน้า หรือคราว
ต่อ ๆ ไปนะครับ ยกตัวอย่าง เรื่องเศรษฐกิจพอเพียง เศรษฐกิจพอเพียงนี่จะเป็นประเด็น
ซึ่งเป็นเรื่องใหญ่ของโลกที่โลกทั้งโลกกำลังจับตามอง แต่เราพบว่าในมติดความมั่นคงของ
มนุษย์ที่อนุกรรมการความมั่นคงที่ครูชบ ยอดแก้ว เป็นประธานอยู่ ท่านมุกดาเป็น
รองประธานอยู่ ได้พบว่ามีมติเศรษฐกิจพอเพียงมีหลายมติดมาก ที่ถ้าสามารถจะอธิบาย
ยกตัวอย่างได้ก็จะพบว่า คุณูปการของมันยิ่งใหญ่มาก ๆ เพราะฉะนั้นญัตติแบบนี้ก็จะเข้าสู่
สภาแห่งนี้ แล้วก็หวังว่าท่านรัฐมนตรีท่านจะมารับฟังแล้วก็รับข้อเสนอแนะครับ
รวมไปถึงแม้กระทั่งเรื่องของผู้หญิงที่อาจารย์จรัสท่านเป็นประธานอนุฯ อยู่ หลายเรื่องนี่
อาจจะเป็มติที่เราอาจจะไปล้อเล่นกันเรื่องผู้หญิงข่มขืนผู้ชายอะไรก็ตามนะครับ แต่มีหลาย
มติเหมือนกันที่เรื่องความรุนแรงในครอบครัวที่เราจะผลักดันเป็นกฎหมายก็ตามนะครับ
เรื่องความเท่าเทียมของหญิงตามรัฐธรรมนูญซึ่งยังขาดการปฏิบัติเลย จนกระทั่งรัฐธรรมนูญ

ถูกฉีกทิ้งไป สตรียังไม่สามารถเข้ารับการศึกษาในบางสถาบันได้ อย่างนี้ก็เป็นประเด็นยุติคดีที่จำเป็นจะต้องอาศัยรัฐบาลที่เข้ามาช่วยต่อ แล้วก็มาช่วยรับข้อเสนอแนะจากสมาชิกฯ ด้วย มิใช่จะต้องพูดถึงเรื่องของเด็ก เยาวชน ยกตัวอย่าง เรื่องวันวาเลนไทน์ (Valentine) อย่างนี้นะครับ ก็เป็นประเด็นปัญหาใหญ่เหมือนกันที่ท่านอาจจะไม่ทราบว่ากรณีเกี่ยวในคืนนี้เมื่อเที่ยว เข้าไปเที่ยวแล้วจะแถมถุงยางอนามัยให้โดยเรียบร้อย หรือ ๑ ชายเข้าไปหญิงก็ฟรีแล้วแถมถุงยาง นี่เป็นปรากฏการณ์ซึ่งเกิดขึ้นจริง ๆ ฉะนั้นคดีนี้จะเป็นคดีที่ช่วยให้เราทำงานร่วมกัน เพราะฉะนั้นในนามคณะประธานกรรมการต้องขอบคุณทางรัฐมนตรีที่ท่านให้เกียรติสภาแห่งนี้ แล้วหวังว่าคดีทั้งหลายที่เข้ามาท่านจะให้เกียรติเราเหมือนเดิมทุกครั้งไป ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกฯ ครับ เป็นอันสรุปว่าในคดีนี้ที่ขอให้ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาบทบัญญัติของกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับที่จำกัดสิทธิเสรีและความเสมอภาคของบุคคลที่มีกายพิการ หรือทุพพลภาพนั้น ทางรัฐบาลรับจะไปศึกษาพิจารณาในส่วนของท่าน ทางด้านสภาของเราทางอาจารย์วิริยะผู้เสนอญัตติกี่รับจะไปศึกษาเพิ่มเติม ในขณะที่เพื่อนสมาชิกฯ ทุกท่านคงจะช่วยกันโดยจะมีกรรมการเด็ก สตรี เยาวชน และผู้พิการ อาจจะเป็นเจ้าของเรื่องด้วยนะครับ เป็นอันได้ข้อยุติตามนี้นะครับ ผู้ใดจะเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ขออนุญาตถือเป็นมติอันนี้แล้วกันนะครับ เป็นอันว่าจบวาระที่ ๖ นะครับ

ระเบียบวาระที่ ๗ เรื่องอื่น ๆ

ทางสภาได้รับหนังสือจากประธานคณะกรรมการวิสามัญเพื่อสอบสวนและศึกษาสถานการณ์ความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ คือท่านพลเอก ปานเทพ กวนารณนุรักษ์ นะครับ ว่าตามที่ได้มีมติตั้งคณะกรรมการ ๓๗ คน ประกอบด้วยสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ๒๒ คน และบุคคลภายนอก ๑๕ คน ศึกษาเรื่องนี้ครับ ต่อมา

ท่านไพศาล พืชมงคล ได้ขอลาออกเนื่องจากว่ามีภาระหน้าที่อื่น ๆ ในกรรมาธิการอื่น ๆ เยอะแยะมากเลยนะครับ ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญชุดนี้จึงขอเสนอให้สภาตั้ง พลโท เรวัต รัดน่องใส เป็นกรรมาธิการวิสามัญแทนตำแหน่งที่ว่างลงตามข้อบังคับฯ ข้อ ๕๖

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ไม่มีผู้ใดขัดข้องนะครับ ก็ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบนะครับ เพื่อนสมาชิกฯ ครับ วาระประชุมวันนี้หมดแล้ว แต่วันพรุ่งนี้จะมีวาระประชุมของเราอีก เป็นวาระประชุม ครั้งที่ ๗/๒๕๕๐ เวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา สำหรับวันนี้ปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๖.๐๕ นาฬิกา